

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN
GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION
GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2022/32211]

1 APRIL 2022. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor afvalverbranding

DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME
VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Algemene toelichting

BBT-conclusies voor afvalverbranding

Titel III van het VLAREM (besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvoorwaarden voor GPBV-installaties) bevat de algemene en sectorale voorwaarden die enkel van toepassing zijn voor GPBV-installaties (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging).

Met dit wijzigingsbesluit worden aan titel II en III van het VLAREM de bijkomende sectorale milieuvoorwaarden toegevoegd voor afvalverbranding.

Deze toevoeging komt er naar aanleiding van de BBT-conclusies die op 3 december 2019 gepubliceerd werden in het Europees publicatieblad. Deze BBT-conclusies hebben een bindend karakter en vormen de referentie voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. De BBT-conclusies voor afvalverbranding dienen nu geïmplementeerd te worden in titel III van het VLAREM.

Overeenkomstig artikel 5.4.6/1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), gebeurt de omzetting van BBT-conclusies in eerste instantie door middel van algemene en sectorale milieuvoorwaarden. Er werd voor geopteerd om zoveel mogelijk van de BBT's uit de BBT-conclusies in te voegen in titel III van het VLAREM. In de praktijk komt dit neer op de opname van bijna alle BBT's uit de BBT-conclusies in titel III van het VLAREM. Conform de bepalingen van afdeling 1.4.1 van titel II van het VLAREM worden alle BBT's uit de BBT-conclusies, met bijzondere aandacht voor de BBT's uit de BBT-conclusies die niet worden opgenomen in titel III van het VLAREM, geëvalueerd bij de algemene evaluatie. Deze evaluaties kunnen aanleiding geven tot het bijstellen van de milieuvoorwaarden.

Concrete omzetting van BBT-conclusies

Overeenkomstig artikel 5.4.3, §2 van het DABM, moet er bij de omzetting van BBT-conclusies in titel III van het VLAREM rekening worden gehouden met:

- 1° de geldende milieukwaliteitsnormen, met inbegrip van de bijzondere milieukwaliteitsnormen;
- 2° de bestaande toestand van het milieu en van de gezondheid van de mens, voor zover die gezondheid wordt beïnvloed door de toestand van het milieu, telkens voor zover de betrokken inrichtingen en activiteiten hier risico's of hinder voor kunnen veroorzaken;
- 3° de ligging van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten in of nabij gebieden die een bijzondere bescherming behoeven of hindergevoelige objecten;
- 4° het feit dat de hinder en de risico's afkomstig van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen en activiteiten moeten worden beperkt tot een aanvaardbaar niveau.

Er worden geen technieken weergegeven indien de betreffende BBT een milieuprestatieniveau (bijvoorbeeld een emissiegrenswaarde) voorschrijft. Op die manier worden geen technieken opgelegd en is de exploitant in principe vrij om te kiezen hoe dat milieuprestatieniveau wordt behaald. Er wordt naar gestreefd dat doelvoorschriften primeren op middelvoorschriften.

Bij de omzetting van de BBT-conclusies in titel III van het VLAREM moet rekening worden gehouden met artikel 18 van de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging), waarbij er wordt bepaald dat er extra voorwaarden moeten worden gesteld indien met het oog op een milieukwaliteitsnorm strengere voorwaarden moeten gelden dan die welke door toepassing van de beste beschikbare technieken haalbaar zijn.

Mogelijkheid van een andere beste beschikbare techniek

De exploitant heeft via artikel 1.7 van titel III van het VLAREM wel steeds de mogelijkheid om een andere beste beschikbare techniek toe te passen om het beoogde van de betreffende BBT te kunnen halen. Wanneer de exploitant verplicht wordt om een of meerdere (of een combinatie van) technieken toe te passen wordt er rechtstreeks naar de BBT-conclusies verwezen waar alle technieken staan opgesomd. De verschillende BBT-conclusies kunnen onder andere geraadpleegd worden op de websites van het Europese IPPC Bureau (<http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/>) en het BBT-kenniscentrum (<http://emis.vito.be/nl/bbt/publicaties/bbt-conclusies>).

Plan-m.e.r.-richtlijn 2001/42

Het Hof van Justitie heeft bij arrest van 25 juni 2020 in de zaak C-24/19 de plan-m.e.r.-plicht voor sectorale voorwaarden voor windturbines beoordeeld. Het Hof heeft daarbij de volgende zaken in overweging genomen. Artikel 3 van de plan-m.e.r.-richtlijn 2001/42 stelt de verplichting om een bepaald plan of programma te onderwerpen aan een milieubeoordeling afhankelijk van de voorwaarde dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Meer in het bijzonder moet krachtens artikel 3, lid 2, onder a), van deze richtlijn een systematische milieubeoordeling worden verricht voor de plannen en programma's die voorbereid worden met betrekking tot bepaalde sectoren en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de projecten die worden genoemd in de bijlagen I en II bij de project-m.e.r.-richtlijn. Wat de vraag betreft of deze handelingen het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, zij eraan herinnerd dat het begrip „plannen

en programma's" betrekking heeft op elke handeling die, door vaststelling van op de betrokken sector toepasselijke regels en controleprocedures, een groot pakket criteria en modaliteiten vaststelt voor de goedkeuring en de uitvoering van één of meerdere projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Deze uitlegging is erop gericht te waarborgen dat voorschriften die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben, aan een milieubeoordeling worden onderworpen.

Met dit besluit worden op Europees niveau vastgelegde BBT-conclusies opgenomen in de Vlaamse regelgeving. In overweging 13 van de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake Industriële Emissies (afgekort RIE) worden de bedoeling en de wijze van vaststelling van BBT-conclusies toegelicht: *"Teneinde de „beste beschikbare technieken" te bepalen en ongelijkheid in de Unie inzake emissieniveaus van industriële activiteiten te beperken, dienen referentiedocumenten voor beste beschikbare technieken, hierna „BBT-referentiedocumenten" genoemd, te worden opgesteld, geëvalueerd en, waar nodig, bijgewerkt door de uitwisseling van informatie met de belanghebbende partijen, en dienen de belangrijkste bestanddelen van de BBT-referentiedocumenten (hierna „BBT-conclusies" genoemd), via de comitéprocedure te worden vastgesteld. In dit verband dient de Commissie, via de comitéprocedure, richtsnoeren vast te leggen voor het verzamelen van gegevens, het opstellen van BBT-referentiedocumenten en het waarborgen van de kwaliteit ervan. De BBT-conclusies dienen het ijkpunt te vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. Zij kunnen worden aangevuld met informatie uit andere bronnen. De Commissie moet ernaar streven de BBT-referentiedocumenten uiterlijk acht jaar na de publicatie van de vorige versie te hebben bijgewerkt."* De BBT-conclusies worden opgesteld én vastgesteld op Europees niveau door de Europese Commissie via de comitéprocedure (artikel 13 RIE). Bij deze procedure worden zowel de lidstaten, de betrokken bedrijfstakken als niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming betrokken. Voor het bepalen van BBT en BBT-GEN (met BBT-geassocieerde emissieniveaus) worden specifieke (technische) informatie en milieueffecten eigen aan de lidstaten meegenomen in het Sevilla-proces. Door middel van Split views kunnen lidstaten ook in de eindfase van het Sevilla-proces kenbaar maken dat bepaalde informatie en milieueffecten meer aandacht verdienen.

De RIE moet vervolgens uitwerking vinden op projectniveau. De lidstaten hebben een verplichting om de nodige maatregelen te treffen opdat de betreffende installaties overeenkomstig deze BBT worden geëxploiteerd (artikel 11, b) RIE). De BBT-conclusies vormen daarbij de referentie voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden (artikel 14, lid 3 RIE). Voor bestaande installaties dienen de lidstaten binnen een termijn van vier jaar na de vaststelling van de betreffende BBT-conclusies de nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de vergunningsvoorwaarden van de betreffende industriële installaties worden getoetst en desgevallend worden bijgesteld om aan de toepasselijke BBT-conclusie te voldoen (artikel 21 RIE).

Het is aldus de bedoeling van de RIE dat op Europees niveau BBT-conclusies opgesteld worden die voor alle betrokken installaties het ijkpunt vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden, waarmee de Europese regelgever ongelijkheid in de Unie inzake emissieniveaus van industriële activiteiten wil beperken. Het is niet de bedoeling dat de lidstaten op planniveau voor de installaties op hun grondgebied een ander ijkpunt invoeren. Omzetting van de regelgeving kan enkel de bedoeling hebben de Europees vastgestelde BBT-conclusies op te nemen in de regelgeving van de lidstaten. Het invoeren van eigen ijkpunten door de lidstaten zou de beoogde doelstelling van het beperken van ongelijkheid in de Unie inzake emissieniveaus van industriële activiteiten ondermijnen.

In uitvoering van artikel 5.4.6/1 Decreet algemene bepalingen milieubeleid (DABM) worden in de Vlaamse regelgeving nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusies waar mogelijk en bij voorrang omgezet door middel van algemene of sectorale milieuvorwaarden of andere sectorale regelgeving. Het kan daarbij niet de bedoeling zijn om het vaststellingsproces op Europees niveau over te doen in de Vlaamse context. De omzetting betreft geen opstelling en vaststelling van een eigen plan van de Vlaamse Regering maar een omzetting van de Europees vastgestelde BBT-conclusies. Het betreft louter het omzetten van de Europese verplichtingen in het interne recht teneinde deze in de Vlaamse situatie rechtstreeks te kunnen toepassen in een concreet geval. De omzetting van de BBT-conclusies in intern recht en de opname van de bovengrens van BBT-GEN's in een algemeen bindend voorschrift zoals titel II of III van het VLAREM getuigt dus niet van het "opstellen" of "vaststellen" van een plan of programma in de zin van artikel 2, a), eerste streepje van de plan-m.e.r.-richtlijn. In de omgevingsvergunning kan overeenkomstig artikel 1.3 titel III van het VLAREM steeds afgeweken worden van die emissiegrenswaarde zolang de emissiegrenswaarde voldoet aan de BBT-GEN bepaald in de BBT-conclusies die de Europese Commissie heeft aangenomen. Het is dus met de vaststelling van de Europese BBT-conclusies dat het toetsingskader voor de vergunningen wordt bepaald.

Dit besluit waarmee de Europees vastgestelde BBT-conclusies worden opgenomen in de Vlaamse regelgeving is aldus geen plan of programma in de zin van de plan-m.e.r.-richtlijn waardoor voor de vaststelling van dit besluit geen plan-MER of plan-m.e.r.-screening vereist is. De bepalingen van de Plan-m.e.r.-richtlijn 2001/42, omgezet in internrechtelijke regelgeving via titel IV van het DABM (meer specifiek artikel 4.1.1 en de artikelen 4.2.1 tot en met 4.2.11.), zijn bijgevolg niet van toepassing op dit besluit.

Opbouw van het nieuwe hoofdstuk 3.16 Afvalverbranding

De titel III van het VLAREM volgt grotendeels de opbouw van de BBT-conclusies. Dit resulteert in volgende structuur:

- Hoofdstuk 3.16. Afvalverbranding
 - Afdeling 3.16.1 Toepassingsgebied en definities
 - Afdeling 3.16.2 Algemene bepalingen
 - Afdeling 3.16.3 Milieubeheersystemen
 - Afdeling 3.16.4 Monitoring
 - Afdeling 3.16.5 Algemene milieu- en verbrandingsprestaties
 - Afdeling 3.16.6 Energie-efficiëntie
 - Afdeling 3.16.7 Emissies naar lucht
 - Onderafdeling 3.16.7.1 Diffuse emissies
 - Onderafdeling 3.16.7.2 Gekanaliseerde emissies
 - Afdeling 3.16.8 Emissies naar water
 - Afdeling 3.16.9 Materiaalefficiëntie
 - Afdeling 3.16.10 Geluid

Artikelsgewijze bespreking

HOOFDSTUK 1. — Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit artikel stelt dat dit besluit voorziet in de omzetting van het uitvoeringsbesluit (EU) 2019/2010 van de Commissie van 12 november 2019 tot vaststelling van BBT-conclusies (beste beschikbare technieken) op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad, voor afvalverbranding.

HOOFDSTUK 2. — *Wijzigingen van titel II van het VLAREM*

Artikel 2. Dit artikel wijzigt het afbouwschema voor de continue bemonstering van dioxinen en furanen, zodat het ook kan gebruikt worden voor de afbouw van de continue bemonstering van dioxineachtige pcb's. Deze wijziging is noodzakelijk om conformiteit en afstemming te garanderen met de Europese BBT-conclusies voor afvalverbranding en de omzetting daarvan in titel III van het VLAREM.

HOOFDSTUK 3. — *Wijzigingen van titel III van het VLAREM*

Artikel 3. Dit artikel voegt een hoofdstuk toe aan deel 3 "Sectorale Milieuvorwaarden" van titel III van het VLAREM, namelijk Hoofdstuk 3.16 Afvalverbranding.

BBT 15 wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. De toepasbaarheid van deze BBT-conclusie wordt sterk gekoppeld aan een individuele toetsing aan de lokale omstandigheden. De noodzaak om deze BBT te implementeren moet dus van geval tot geval beoordeeld worden. Tijdens de algemene evaluaties zal worden geëvalueerd of deze BBT-conclusies van toepassing zijn op de installatie. Indien nodig worden de milieuvorwaarden bijgesteld om een volledige omzetting van de BBT-conclusies te bekomen.

Hoofdstuk 3.16 bestaat uit volgende elementen:

VLAREM III	BBT-conclusies	Toelichting
Afdeling 3.16.1. Toepassingsgebied en definities		
3.16.1.1	Toepassingsgebied	<ul style="list-style-type: none"> - De activiteiten waarop de BBT-conclusies al dan niet betrekking hebben worden opgenomen. Zowel de rubrieken van de indelingslijst worden vermeld, als de overeenkomstige GPBV-activiteiten die zijn opgenomen in bijlage 1 bij VLAREM III. In deze bijlage worden de GPBV-activiteiten van bijlage I van het de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) letterlijk opgenomen. Deze bijlage heeft betrekking op het toepassingsgebied van hoofdstuk 2 van deze richtlijn. Gezien het belang van dit toepassingsgebied werd ervoor geopteerd om deze integraal over te nemen als bijlage 1 bij VLAREM III met het oog op eenvoud en transparantie van de omzetting van het toepassingsgebied van de BBT-conclusies. -In §2 van dit artikel worden de activiteiten vermeld die niet onder het hoofdstuk 3.15 vallen: - In punt 1 wordt de voorbereiding van afval voor verbranding vermeld. Deze activiteit valt mogelijk onder hoofdstuk 3.14 'afvalbehandeling' van VLAREM III; - In punt 2 wordt de verwerking van bij de verbranding ontstaan vlieg-as en andere residuen die bij rookgasreiniging ontstaan, vermeld. Deze activiteit valt mogelijk onder hoofdstuk 3.14 'afvalbehandeling' van VLAREM III; - In punt 4 wordt afvalverwerking in installaties die onder artikel 42, lid 2, van Richtlijn 2010/75/EU vallen, vermeld. Op 04/06/2019 heeft de Europese Commissie aan het Art. 75 Comité in een nota verduidelijkt dat installaties die naast afval ook proper houtafval verbranden (zoals gedefinieerd in artikel 3, lid 31, b), v) van Richtlijn 2010/75/EU) weliswaar uitgesloten worden uit het toepassingsgebied van deze BBT-conclusies, maar dat de bepalingen uit deze BBT-conclusies wel van toepassing zouden moeten worden gesteld op dit type installatie, als blijkt dat het ontwerp van de installatie het mogelijk zou maken om 100% afval te verbranden. De wettelijke grond hiervoor ligt in artikel 14, lid 6 van Richtlijn 2010/75/EU. - Verwijzingen naar andere BBT-conclusies, referentiedocumenten of wetgeving die mogelijk relevant kunnen zijn, worden niet opgenomen.
3.16.1.2	Afkortingen en definities	- Enkel definities die niet gelijk zijn aan definities reeds opgenomen in het VLAREM én welke nodig zijn om de sectorale voorwaarden te kunnen begrijpen, worden opgenomen.
Afdeling 3.16.2. Algemene bepalingen		
Onderafdeling 3.16.2.1 Toepasbaarheid		
3.16.2.1.1	Toepasbaarheid: BBT 8 BBT 9 techniek d), e) en f) BBT 19 BBT 22 BBT 32 BBT 34 tabel 10 voetnoot 2	- De toepasbaarheid van de technieken vermeld in BBT 8, 9 techniek d), e) en f), 19, 22 en 32 is mogelijk beperkt. Gezien de voorwaardelijke formulering in de BBT-conclusies, is een beoordeling nodig. Door dit te verankeren in de omgevingsvergunning kan deze beoordeling gebeuren via de evaluatie- of vergunningsprocedures. Dit biedt de bedrijven rechtszekerheid. Via dit artikel wordt dus de mogelijkheid gegeven om in de vergunning een afwijking toe te staan op deze technieken.

VLAREM III	BBT-conclusies	Toelichting
Onderafdeling 3.15.2.2. Algemene overwegingen		
3.16.2.2.1	Algemene overwegingen: referentiezuurstofgehalte	
3.16.2.2.2	Algemene overwegingen: lucht	<p>- De definities voor middelingstijden uit de BBT-conclusies worden, inclusief voetnoot (1), opgenomen in titel III van het VLAREM aangezien deze afwijkt van de algemene bepalingen hieromtrent in titel II van het VLAREM (meer bepaald artikel 4.4.3.3 van titel II van het VLAREM).</p> <p>- Naast een bemonstering van 3x30 min wordt ook een continue bemonstering van 1x90 min toegelaten. Bedrijven uit verschillende sectoren zijn hiervoor vragende partij, en het betreft een vereenvoudiging voor de labo's, aangezien er anders een onderscheid is tussen titel II en III van het VLAREM-meetpunten (o.a. één versus drie metingen + verschillende monsternemingsduur). 1x90 min meten is aanvaardbaar, mits rekening gehouden wordt met doorbraak. In dit laatste geval, moeten bij een totale bemonsteringsduur van 90 min toch meerdere opeenvolgende metingen uitgevoerd worden. Dit wordt ondervangen door artikel 4.4.4.3, tweede lid, van titel II van het VLAREM, welke stelt dat de monsternemingsduur of frequentie zo nodig wordt verhoogd als men met de aangegeven monsternemingsduur of frequentie niet tot een betrouwbaar eindresultaat komt.</p> <p>Bovenstaande wordt extra verduidelijkt door in het tweede lid te stellen dat de uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en meetfrequentie een representatieve meetwaarde oplevert voor de voorgeschreven referentiemethode.</p> <p>De huidige periode van titel II van het VLAREM (60 minuten bemonsteren) opnemen in titel III van het VLAREM is geen optie, daar deze te afwijkend is van wat de BBT-conclusies voorschrijven.</p>
3.16.2.2.3	Algemene overwegingen: lucht	De bepaling rond de toepassing van emissiegrenswaarden bij verbranding van afval samen met niet-afval wordt overgenomen uit de BBT-conclusies.
	Algemene overwegingen: water	De manier van uitmiding voor emissies naar water wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Daarvoor wordt teruggevallen op de reeds bestaande algemene bepalingen uit titel II van het VLAREM, die ook binnen titel III van het VLAREM van toepassing zijn. Ook wordt niet toegelaten om tijdsproportioneel te werken voor bemonsteringen, aangezien dit beperkingen inhoudt naar controle door de toezichthouder.
3.16.2.2.4	Algemene overwegingen: definities BBT-GEEN voor niet-gevaarlijk afval en gevaarlijk houtafval	Voor de concrete berekening van de energie-efficiëntieniveaus wordt er verwezen naar hoofdstuk 3.5.1 van het BAT Reference document for Waste Incineration en de bijhorende bijlage 8.2 waar voorbeelden voor verschillende cases worden uitgewerkt. Dit document kan geraadpleegd worden via https://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference
3.16.2.2.5	Algemene overwegingen: definities BBT-GEEN voor gevaarlijk afval en zuiveringsslib	
3.16.2.2.6	Algemene overwegingen: definitie onverbrande stoffen in bodemas of slakken	
Afdeling 3.16.3. Milieubeheersystemen		
3.16.3.1	1	<p>- Alle punten van het milieubeheersysteem worden opgenomen, met uitzondering van punten xxvii (geurbehandelingsstelsel) en xxviii (geluidsbeheersysteem). Beide punten zijn sterk gekoppeld aan een individuele toetsing aan de lokale omstandigheden. Ze worden daarom getoetst tijdens de algemene evaluatie van de vergunningsvoorwaarden.</p> <p>- Bij Verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad is het milieubeheer- en milieuauditsysteem van de Unie (EMAS) vastgesteld, een voorbeeld van een milieubeheersysteem dat in overeenstemming is met dit artikel. Ook ISO14001 is in overeenstemming met het milieumanagementsysteem.</p>

VLAREM III	BBT-conclusies	Toelichting
Afdeling 3.16.4. Monitoring		
3.16.4.1	3	- De monitoring van procesparameters wordt gedefinieerd in uitzondering van artikel 5.2.3bis1.26, omdat er in de BBT-conclusies geen afwijking van de continue meting wordt voorzien
3.16.4.2	4	- Naar analogie met de omzetting van andere BBT-conclusies, wordt in de eerste plaats verwezen naar de meetmethoden, vermeld in bijlage 4.4.2 bij titel II van het VLAREM. - De referentiemeetmethodes zijn beschreven in het compendium voor de monsterneming, meting en analyse van lucht (LUC). - De monitoringfrequenties worden steeds ondergebracht bij de BBT-conclusies waarmee ze geassocieerd zijn.
3.16.4.3	4 voetnoot 2	
3.16.4.4	5	- In dit artikel wordt een driejaarlijkse meetcampagne opgelegd voor het meten van emissies gedurende opstarten en stilleggen.
3.16.4.5	6	- Naar analogie met de omzetting van andere BBT-conclusies, wordt in de eerste plaats verwezen naar de meetmethoden, vermeld in artikel 4, §1, van bijlage 4.2.5.2. bij titel II van het VLAREM. - De referentiemeetmethodes zijn beschreven in het compendium voor de monsterneming, meting en analyse van water (WAC) - De monitoringfrequenties worden steeds ondergebracht bij de BBT-conclusies waarmee ze geassocieerd zijn.
3.16.4.6	8	- Een voorbeeld van een indirecte methode: de gecumuleerde hoeveelheid POP's in de vliegias, droge rookgasreinigingsresiduen, afvalwater van de rookgasreiniging en slib van afvalwater van de daarmee verband houdende verwerking kan worden bepaald door het POP-gehalte van het rookgas voor en na het rookgasreinigingssysteem te monitoren - Er wordt verduidelijkt dat het POP-gehalte van alle uitgaande stromen moeten worden gemonitord. - De bepaling rond de toepasbaarheid is weliswaar algemeen geformuleerd, maar vereist een grondige evaluatie van informatie die moet worden aangeleverd door de exploitant. De bepaling rond de toepasbaarheid wordt daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM, maar via artikel 3.16.2.1.1. wordt de mogelijkheid gegeven om via de omgevingsvergunning af te wijken op basis van de toepasbaarheid.
Afdeling 3.16.5. Algemene milieu- en verbrandingsprestaties		
3.16.5.1	9	- De bepaling rond de toepasbaarheid van technieken d), e) en f) vereist een grondige evaluatie van informatie die moet worden aangeleverd door de exploitant. De bepaling rond de toepasbaarheid wordt daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM, maar via artikel 3.16.2.1.1. wordt de mogelijkheid gegeven om via de omgevingsvergunning af te wijken op basis van de toepasbaarheid.
3.16.5.2	10	
3.16.5.3	11	- De voorbeelden (m.u.v. voorbeelden van verpakt afval) worden beschouwd als minimumvereisten en worden daarom mee opgenomen in titel III van het VLAREM.
3.16.5.4	12	- De voorbeelden worden beschouwd als minimumvereisten en worden daarom mee opgenomen in titel III van het VLAREM.
3.16.5.5	13	
3.16.5.6	14	- De technieken in BBT 14 hebben niet enkel betrekking op een vermindering van onverbrande stoffen in slakken en bodemassen uit de verbranding van afval. Hoewel er BBT-GMPN zijn opgenomen in BBT 14, wordt er dus toch verwezen naar de technieken in BBT 14.

VLAREM III	BBT-conclusies	Toelichting
3.16.5.7.	14, tabel 1 7	<ul style="list-style-type: none"> - Voetnoot 1 wordt opgenomen in de hoofding van de tabel. - Voetnoot 2 geeft aan welke types installaties een beter milieuprestatieniveau kunnen halen, maar is voorwaardelijk geformuleerd en wordt dus niet opgenomen in titel III van het VLAREM. De voetnoot kan wel getoetst worden tijdens de evaluatie van de vergunningsvoorwaarden. - De referentiemeetmethodes zijn beschreven in het compendium voor monsterneming en analyse in uitvoering van het Materialendecreet en het Bodemdecreet (CMA). - Voetnoot 1 van BBT 7 wordt verwerkt in de beschrijving.
3.16.5.8	16	
3.16.5.9	17	<ul style="list-style-type: none"> - De voorbeelden van een passend ontwerp (maximumdebiet en de concentraties van verontreinigende stoffen), worden opgenomen als minimumvereisten.
3.16.5.10	18	<ul style="list-style-type: none"> - De voorbeelden uit artikel 14, f) uit de Richtlijn Industriële Emissies worden opgenomen als mogelijke voorbeelden van andere dan normale bedrijfsomstandigheden. - De voorbeelden van geschikt ontwerp van cruciale apparatuur worden opgenomen als minimumvereisten - De voorbeelden van emissies tijdens andere dan normale bedrijfsomstandigheden (de frequentie van incidenten, duur, hoeveelheden uitgestoten verontreinigende stoffen), worden opgenomen als minimumvereisten. - Er wordt opgenomen dat het beheerplan jaarlijks dient bezorgd te worden aan de toezichthouder
Afdeling 3.16.6. Energie-efficiëntie		
3.16.6.1	19	<ul style="list-style-type: none"> - De bepaling rond de toepasbaarheid is voorwaardelijk geformuleerd (de toepasbaarheid wordt wellicht beperkt door...) en wordt daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Via artikel 3.16.2.1.1. wordt de mogelijkheid gegeven om via de omgevingsvergunning af te wijken op basis van de toepasbaarheid.
3.16.6.2	20 2	<ul style="list-style-type: none"> - Voetnoten 3 en 5 van BBT 20 gaan over de bovengrens van het BBT-GEEN-bereik en worden daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM. - Voetnoot 6 van BBT 20 geeft bijkomende informatie, maar is onvoldoende specifiek (er wordt geen waarde vermeld) en wordt daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM. - Voor de prestatietest is geen EN-norm beschikbaar om het rendement van een ketel van een verbrandingsinstallatie te bepalen. Voor verbrandingsinstallaties met een roosteroven mag richtlijn RL 7 van het Fachverband Dampfkessel-, Behälter- und Rohrleitungsbau (FDBR) worden gebruikt. <p>Voor de concrete berekening van de energie-efficiëntieniveaus wordt er verwezen naar hoofdstuk 3.5.1 van het BAT Reference document for Waste Incineration en de bijhorende bijlage 8.2 waar voorbeelden voor verschillende cases worden uitgewerkt. Dit document kan geraadpleegd worden via https://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference</p>
Afdeling 3.16.7. Emissies naar lucht		
Onderafdeling 3.16.7.1. Diffuse emissies		
3.16.7.1.1	21	<ul style="list-style-type: none"> - Voorbeelden van risicobeheersing van geur tijdens perioden van volledige stillegging zijn: - de uitgelaten of afgezogen lucht naar een ander zuiveringsstelsel sturen; - de hoeveelheid afval in opslag tot een minimum te beperken, als onderdeel van het afvalstroombeheer, als vermeld in artikel 3.16.5.1; - afval in luchtdicht verpakte balen op te slaan.
3.16.7.1.2	22	<ul style="list-style-type: none"> - De bepaling rond de toepasbaarheid is voorwaardelijk geformuleerd (is wellicht niet toepasbaar...) en wordt daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Via artikel 3.16.2.1.1. wordt de mogelijkheid gegeven om via de omgevingsvergunning af te wijken op basis van de toepasbaarheid.
3.16.7.1.3	23	<ul style="list-style-type: none"> - Referentiemeetmethodes zijn beschreven in het compendium voor de monsterneming, meting en analyse van lucht (LUC). De methode en de norm, hier EN 15445, worden niet opgenomen in titel III van het VLAREM, aangezien dit al geregeld wordt in het LUC.

VLAREM III	BBT-conclusies	Toelichting
3.16.7.1.4	24	
Onderafdeling 3.16.7.2. Gekanaliseerde emissies		
3.16.7.2.1	25 27 29 30 31	<ul style="list-style-type: none"> - De toepasbaarheid van voetnoot 1 van tabel 4 uit de BBT-conclusies vereist een bijkomende evaluatie op basis van extra informatie van de exploitant. Er wordt de mogelijkheid gegeven om via de omgevingsvergunning af te wijken op basis van de toepasbaarheid. - Voetnoot 1 van tabel 5 uit de BBT-conclusies gaat over verschillen binnen de BBT-GEN-range en wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. - Voor de bovengrens van de BBT-GEN van NO_x voor nieuwe installaties (120) diende Vlaanderen een split view in, die werd aanvaard door het EIPPCB. De waarde uit deze splitview (100), wordt – conform de omzetting van split views uit eerdere BBT-conclusies - overgenomen in titel III van het VLAREM. - Voetnoot 1 van tabel 6 uit de BBT-conclusies gaat over de ondergrens van de BBT-GEN-range, en wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. - De toepasbaarheid van voetnoot 2 van tabel 6 uit de BBT-conclusies vereist een bijkomende evaluatie op basis van extra informatie van de exploitant (er moet nagegaan worden of een SCR toepasbaar is) en wordt daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Via artikel 3.16.2.1.1. wordt de mogelijkheid gegeven om via de omgevingsvergunning af te wijken op basis van de toepasbaarheid. - Bijkomend werd voor voetnoot 2 van tabel 6 uit de BBT-conclusies een split view ingediend door Vlaanderen, die werd aanvaard door het EIPPCB. Daarom kan de waarde uit voetnoot 2 (180) slechts worden toegestaan in de omgevingsvergunning als er, naast de voorwaarde in de voetnoot, hoofdzakelijk gevaarlijk afval wordt verbrand. - Voetnoot 3 van tabel 6 uit de BBT-conclusies vereist geen bijkomende evaluatie en wordt daarom rechtstreeks opgenomen worden in titel III van het VLAREM. - Vlaanderen diende een split view in met betrekking tot de bovengrens van de BBT-GEN-range voor dioxinen en furanen enerzijds en dioxinen en furanen + pcb's anderzijds. Met name werd gevraagd om de bovengrens gelijk te stellen voor kortdurende en langdurende bemonstering. Deze split view werd aanvaard door het EIPPCB en daarom worden de emissiegrenswaarden die gelden voor kortdurende bemonstering ook opgenomen als emissiegrenswaarde voor langdurende bemonstering in titel III van het VLAREM. - In de BREF wordt voetnoot 1 van tabel 7 van de BBT-conclusies niet beargumenteerd. Er wordt daarom geopteerd om de EGW van zowel dioxinen en furanen als van dioxinen en furanen + dioxineachtige pcb's van toepassing te laten. De meetfrequentie voor beide parameters kan echter wel worden afgebouwd. - Ook met betrekking tot voetnoot 2 van tabel 7 van de BBT-conclusies werd een split view ingediend door Vlaanderen. Een langdurige bemonstering geeft een accurater beeld van de reële emissies dan een kortdurende bemonstering (die gemakkelijker beïnvloed kan worden door bv. extra sorbent toe te voegen voor de meting), en een emissiegrenswaarde voor langdurige bemonstering is dus belangrijker voor de bescherming van het milieu. Voetnoot 2 wordt bijgevolg niet letterlijk overgenomen in titel III van het VLAREM, maar voor verbranding van afval dat geen huisvuil is, kan hiervan wel worden afgeweken conform art. 5.2.3bis.1.26. § 2 van titel II van het VLAREM. - Een voorbeeld van een installatie die een laag en stabiel emissieniveau van kwik kan hebben, is een installatie die monostromen van afval met een gecontroleerde samenstelling verbrandt. - Voetnoot 2 van tabel 8 van de BBT-conclusies gaat over verschillen binnen de BBT-GEN-range en wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. - In BBT 31 worden halfuurgemiddelde waarden gegeven voor kwikemissies. Deze worden echter enkel vermeld ter indicatie, en worden bijgevolg niet opgenomen in titel III van het VLAREM.

VLAREM III	BBT-conclusies	Toelichting
3.16.7.2.2	4	- Voor het afbouwen van de meetfrequentie voor HF wordt verwezen naar de bepalingen uit artikel 5.2.3bis.1.26. van titel II van het VLAREM. - Het afbouwen van continue monitoring van kwik moet steeds worden goedgekeurd door de toezichthouder. - In de vergunning kan de continue bemonstering van dioxines en furanen en dioxineachtige pcb's worden afgebouwd op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid, volgens het schema in bijlage 5.2.3bis.1 van titel II van het VLAREM.
3.16.7.2.3	28	- De technieken uit BBT 28 verminderen niet alleen de emissies van HCl, HF en SO ₂ , maar ook de piekmissies en het gebruik van reagentia en de hoeveelheid residu. Omdat hiervoor geen BBT-GMPN zijn opgenomen, wordt er in titel III van het VLAREM ook verwezen naar de technieken.
3.16.7.2.4	29	Omdat voor N ₂ O geen BBT-GMPN zijn opgenomen, wordt er in titel III van het VLAREM ook verwezen naar de technieken.
3.16.7.2.5	26 4	
Afdeling 3.16.8. Emissies naar water		
3.16.8.1	32	Deze BBT is voor bestaande installaties toepasbaar "binnen de beperkingen in verband met de configuratie van het waterverzamelingsstelsel." Dit vereist een bijkomende evaluatie op basis van informatie verstrekt door de exploitant. De bepaling rond de toepasbaarheid wordt bijgevolg niet opgenomen in titel III van het VLAREM, maar via artikel 3.16.2.1.1. wordt de mogelijkheid gegeven om via de omgevingsvergunning af te wijken op basis van de toepasbaarheid.
3.16.8.2	33	
3.16.8.3	34 6	- De emissiegrenswaarden worden, conform VLAREM II, omgezet als ogenblikkelijke waarde. Voetnoot 1 van tabel 9 en tabel 10 heeft bijgevolg geen toegevoegde waarde meer en wordt niet overgenomen in titel III van het VLAREM. - Voetnoot 2 van tabel 10 uit BBT 34 wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM, want er wordt aangenomen dat de RWZI's in Vlaanderen niet voldoende uitgerust zijn om dergelijke parameters voldoende te zuiveren, daarom is het nodig om dit van toepassing te laten voor de WI-installatie en is de voetnoot overbodig.
3.16.8.4	34 6	- De emissiegrenswaarden worden, conform VLAREM II, omgezet als ogenblikkelijke waarde. Voetnoot 1 van tabel 9 en tabel 10 heeft bijgevolg geen toegevoegde waarde meer en wordt niet overgenomen in titel III van het VLAREM. - Voetnoot 2 van tabel 10 uit BBT 34 is dubbel voorwaardelijk geformuleerd (mogelijk niet toepasbaar indien..., op voorwaarde dat...). De voetnoot wordt bijgevolg niet opgenomen in titel III van het VLAREM, maar via artikel 3.16.2.1.1. wordt de mogelijkheid gegeven om via de omgevingsvergunning af te wijken op basis van de toepasbaarheid.
Afdeling 3.16.9. Materiaalefficiëntie		
3.16.9.1	35	
3.16.9.2	36	
Afdeling 3.16.10 Geluid		
3.16.10	37	

HOOFDSTUK 4. — Slotbepalingen

Artikel 4. Dit artikel stelt de klassieke slotbepaling vast.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
J. JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,
Z. DEMIR

Raad van State, afdeling Wetgeving, advies 70.740/1 van 18 januari 2022 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor afvalverbranding’

Op 20 december 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor afvalverbranding’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 13 januari 2022. De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, Wouter Pas en Inge Vos, staatsraden, Michel Tison en Johan Put, assessoren, en Greet Verberckmoes, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine Bams, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 januari 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe om de titels II en III van het VLAREM te wijzigen, rekening houdend met de conclusies over de beste beschikbare technieken (BBT-conclusies) voor afvalverbranding.

De ontworpen wijzigingen voorzien op die wijze in de omzetting van het uitvoeringsbesluit (EU) 2019/2010 van de Commissie van 12 november 2019 ‘tot vaststelling, op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad, van conclusies over de beste beschikbare technieken (BBT-conclusies) voor afvalverbranding’.

3. Voor de ontworpen regeling wordt rechtsgrond ontleend aan artikel 5.4.3, § 1, van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (DABM), op grond waarvan de Vlaamse Regering de wijze bepaalt waarop de beste beschikbare technieken vastgesteld worden.

VORMVEREISTEN

4. In de rubriek “Vormvereisten”, in de aanhef van het ontwerp, wordt onder meer het volgende vermeld:

“De voorschriften van artikel 5.4.4 van het DABM zijn vervuld: het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd van 20 mei 2021 tot en met 21 juni 2021 gepubliceerd op de website van het Departement Omgeving”.

De gemachtigde verstrekke met betrekking tot deze vermelding nog de volgende bijkomende toelichting:

“Deze inspraakprocedures hebben steeds plaatsgevonden, ook bij eerdere besluiten van de Vlaamse Regering ter omzetting van BBT-conclusies, maar de melding hiervan wordt nog maar sinds de omzetting van de BBT-conclusies voor de voedingsmiddelen-, dranken- en zuivelindustrie opgenomen in de vormvereisten van het besluit.”

Op te merken valt dat artikel 5.4.4 van het DABM ook nog voorschrijft dat het voorontwerp van besluit ter inzage wordt gelegd bij het Departement Omgeving, hetgeen naar het zeggen van de gemachtigde eveneens is gebeurd. Volledigheidshalve zou het best ook van die inzage melding worden gemaakt in de rubriek “Vormvereisten” in de aanhef van het ontwerp.

Tot slot wordt de Vlaamse Regering in artikel 5.4.4 van het DABM opgedragen “de nadere regels inzake de bekendmaking en inspraak van de bevolking” te bepalen. De gemachtigde deelde wat dat betreft mee dat “[e]r (...) geen specifieke bepalingen ter uitvoering van artikel 5.4.4 van het DABM” zijn tot stand gebracht. Wil aan de betrokken opdracht in artikel 5.4.4 van het DABM uitvoering worden gegeven, zal de Vlaamse Regering alsnog de desbetreffende nadere regels moeten vaststellen.

5. In de Nota aan de Vlaamse Regering wordt toegelicht waarom, op grond van arrest C-24/19 van 25 juni 2020 van het Hof van Justitie van de Europese Unie (Grote Kamer) (1), voor het voorliggende ontwerp geen milieubeoordeling moet worden opgesteld. (2) De in de nota aangedragen argumenten liggen in de lijn van die waarop een beroep is gedaan met betrekking tot het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering dat het voorwerp heeft uitgemaakt van advies 69.387/1 van de afdeling Wetgeving van 8 juni 2021. (3)

Indien de Vlaamse Regering van mening is dat zij voor het voorliggende ontwerp geen milieubeoordeling moet laten verrichten, zal ze overeenkomstig artikel 3, lid 5, van richtlijn 2001/42/EG (4) moeten aantonen dat de ontworpen regeling effectief geen aanzienlijke milieueffecten heeft, hierbij rekening houdend met de in bijlage II van de richtlijn vermelde criteria. Tevens zouden deugdelijke argumenten moeten kunnen worden ingeroepen die het aannemelijk maken dat de ontworpen regeling geen plan of programma kan inhouden in de zin van artikel 2, a), eerste streepje, van de voornoemde richtlijn 2001/42/EG. Het verdient aanbeveling om het verslag aan de Vlaamse Regering aan te vullen met een verantwoording, wat de voornoemde aspecten betreft.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

6. In het ontworpen artikel 3.16.1.1, § 1, eerste lid, 2°, a), van titel III van het VLAREM, wordt verwezen naar de afvalstoffen “vermeld in artikel 3, punt 31, b), van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging)”. Aan de gemachtigde werd gevraagd met welke internrechtelijke norm de voornoemde richtlijnbeepaling overeenstemt en of niet beter wordt verwezen naar de desbetreffende internrechtelijke norm. De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

“Deze bemerking is inderdaad terecht. Deze richtlijnbeepaling stemt overeen met de definitie van biomassa-afval zoals bepaald in art. 1.1.2 van VLAREM II. Dit zal worden aangepast in het ontworpen art. 3.16.1.1, §1, eerste lid a).”

De door de gemachtigde gesuggereerde aanpassing van de verwijzing in het ontworpen artikel 3.16.1.1, § 1, eerste lid, 2°, a), van titel III van het VLAREM, kan worden bijgetreden. Zo nodig dient de redactie van nog andere bepalingen van het ontwerp in die zin te worden aangepast. (5)

Nota's

1 HvJ 25 juni 2020, C-24/19, *A e.a. t. Gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement Ruimte Vlaanderen, afdeling Oost-Vlaanderen*, ECLI:EU:C:2020:503.

2 VR 2021 1712 DOC.1554/1, 3-4.

3 Adv.RvS 69.387/1 van 8 juni 2021 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor de voedingsmiddelen-, dranken- en zuivelindustrie', opm. 4.3.

4 Richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 'betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's'.

5 Zie het ontworpen artikel 3.16.1.1, § 2, 4°, en het ontworpen artikel 3.16.1.2, 6°, van titel III van het VLAREM.

1 APRIL 2022. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor afvalverbranding

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 5.4.3, §1, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014.

Vormvereisten

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De Inspectie van Financiën heeft advies gegeven op 24 november 2021;
- De Raad van State heeft advies 70.740/1 gegeven op 18 januari 2022, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;
- De voorschriften van artikel 5.4.4 van het DABM zijn vervuld: het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd van 20 mei 2021 tot en met 21 juni 2021 gepubliceerd op de website van het Departement Omgeving en werd gedurende deze periode ook ter inzage gelegd. Tijdens deze termijn kon elk persoon zijn opmerkingen meedelen.

Initiatiefnemer

Dit besluit wordt voorgesteld door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme.

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

HOOFDSTUK 1. — *Inleidende bepaling*

Artikel 1. Dit besluit voorziet in de omzetting van het uitvoeringsbesluit (EU) 2019/2010 van de Commissie van 12 november 2019 tot vaststelling, op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad, van conclusies over de beste beschikbare technieken (BBT-conclusies) voor afvalverbranding.

HOOFDSTUK 2. — *Wijzigingen van titel II van het VLAREM*

Art. 2. In bijlage 5.2.3bis.1 bij het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne wordt het opschrift vervangen door wat volgt:

“Bijlage 5.2.3bis.1. Vermindering analysefrequentie continue bemonstering dioxinen, furanen en dioxineachtige pcb's”.

HOOFDSTUK 3. — *Wijzigingen van titel III van het VLAREM*

Art. 3. Aan deel 3 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2020, wordt een hoofdstuk 3.16, dat bestaat uit artikel 3.16.1.1 tot en met 3.16.10.1, toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 3.16. Afvalverbranding

Afdeling 3.16.1. Toepassingsgebied en definities

Art. 3.16.1.1. §1. Dit hoofdstuk is van toepassing op:

- 1° de inrichtingen, vermeld in rubriek 2.4.1 van de indelingslijst;
- 2° de inrichtingen, vermeld in rubriek 2.4.2 van de indelingslijst, die in hoofdzaak niet bestemd zijn voor de fabricage van materialen en als ten minste een van de volgende voorwaarden is vervuld:
 - a) er worden uitsluitend andere afvalstoffen verbrand dan biomassa-afval;
 - b) meer dan 40% van de vrijkomende warmte is afkomstig van gevaarlijk afval;
 - c) er wordt ongesorteerd huisvuil verbrand;
- 3° de inrichtingen, vermeld in rubriek 2.4.3, a), 4°, van de indelingslijst, voor de verwerking van slakken of bodemas die bij de afvalverbranding ontstaan;
- 4° de inrichtingen, vermeld in rubriek 2.4.3, b), 3°, van de indelingslijst, voor de verwerking van slakken of bodemas die bij de afvalverbranding ontstaan.

Bestaande installaties, als vermeld in artikel 3.16.1.2, 3° voldoen uiterlijk op 3 december 2023 aan dit hoofdstuk.

De overeenkomstige GPBV-activiteiten zijn de activiteiten, vermeld in punt 5.1, 5.2, 5.3, a), iv) en b), iii), van bijlage 1, die bij dit besluit is gevoegd.

§2. Dit hoofdstuk is niet van toepassing op:

- 1° voorbereiding van afval voor verbranding;
- 2° verwerking van bij de verbranding ontstaan vliegas en andere residuen die bij rookgasreiniging ontstaan;
- 3° verbranding of meeverbranding van uitsluitend gasvormig afval anders dan dat wat bij de thermische verwerking van afval ontstaat;
- 4° afvalverwerking in installaties als vermeld in artikel 42, lid 2, van richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging).

Art. 3.16.1.2. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- 1° andere niet-gevaarlijke afvalstoffen: de niet-gevaarlijke afvalstoffen die noch huisvuil, noch zuiveringsslib zijn;
- 2° BBT-conclusies voor afvalverbranding: de conclusies inzake de beste beschikbare technieken (BBT-conclusies) die zijn opgenomen in de bijlage bij het uitvoeringsbesluit (EU) 2019/2010 van de Commissie van 12 november 2019 tot vaststelling, op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies, voor afvalverbranding;
- 3° bestaande installatie: een installatie die geen nieuwe installatie is;
- 4° bodemasverwerkingsinstallatie: een installatie voor de verwerking van slakken of bodemas die bij de afvalverbranding ontstaan, om de waardevolle fractie te scheiden en terug te winnen en het nuttige gebruik van de resterende fractie mogelijk te maken. Het enkel scheiden van grove metalen bij de afvalverbrandingsinstallatie valt daar niet onder;
- 5° gekanaliseerde emissies: de emissies van verontreinigende stoffen naar het milieu via kanalen, leidingen, schoorstenen en ontluchtingskokers;
- 6° gevaarlijke afvalstoffen: de gevaarlijke afvalstoffen, vermeld in artikel 3, lid 2, van richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen;
- 7° gevoelige receptor: de zone die speciale bescherming behoeft, met inbegrip van woonzones en zones waar menselijke activiteiten worden verricht;
- 8° gloeiverlies: de verandering in massa als gevolg van de verwarming van een monster onder specifieke omstandigheden;
- 9° huisvuil: het gemengd of afzonderlijk ingezameld vast huishoudelijk afval, en ook vast afval uit andere bronnen dat qua aard en samenstelling te vergelijken is met huishoudelijk afval;
- 10° nieuwe installatie: een installatie waarvoor na 3 december 2019 de eerste vergunning wordt afgegeven, of een installatie die na 3 december 2019 volledig is vervangen;
- 11° rendement van een ketel: de verhouding tussen de thermische energie die met de ketel wordt geproduceerd en de energietoevoer van het afval en de hulpbrandstof in de oven, op basis van de onderste verbrandingswaarden;
- 12° TOC-gehalte in vaste residuen: het totale gehalte aan organische koolstof. De hoeveelheid organische koolstof die door verbranding in kooldioxide wordt omgezet en die niet door een zuurbehandeling als kooldioxide vrijkomt.
- 13° verbrandingsinstallatie: een afvalverbrandingsinstallatie of een afvalmeeverbrandingsinstallatie als vermeld in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM;
- 14° zuiveringsslib: het restslib van de opslag, behandeling en verwerking van huishoudelijk, stedelijk of industrieel afvalwater. In dit hoofdstuk wordt restslib dat een gevaarlijke afvalstof is, uitgesloten;

Afdeling 3.16.2. Algemene bepalingen

Onderafdeling 3.16.2.1. Toepasbaarheid

Art. 3.16.2.1.1. Met toepassing van de bepalingen over de toepasbaarheid, vermeld in BBT 8, punt d), e) en f) van BBT 9, BBT 19, BBT 22 en BBT 32 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, kan er in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit worden afgeweken van de volgende artikelen van dit besluit:

- 1° artikel 3.16.4.6 met toepassing van BBT 8;
- 2° artikel 3.16.5.1 met toepassing van punt d), e) en f) van BBT 9;
- 3° artikel 3.16.6.1 met toepassing van BBT 19;
- 4° artikel 3.16.7.1.2 met toepassing van BBT 22;
- 5° artikel 3.16.8.1 met toepassing van BBT 32.

Onderafdeling 3.16.2.2. Algemene overwegingen

Art. 3.16.2.2.1. De emissiegrenswaarden voor afvalverbranding, vermeld in dit hoofdstuk, zijn gedefinieerd bij een referentiezuurstofgehalte in de afgassen van 11 volumeprocent.

Art. 3.16.2.2.2. Tenzij het anders is vermeld, worden de meetwaarden en middelingstijden voor emissies in de lucht op de volgende wijze bepaald:

- 1° Voor periodieke metingen wordt een van de volgende bemonsteringsperioden gebruikt om de meetwaarde te bepalen:
 - a) continue bemonstering gedurende negentig minuten;
 - b) bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt hierbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen;
 - c) langdurige bemonsteringsperiode van minimaal twee en maximaal vier weken.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode.

- 2° het daggemiddelde wordt bepaald als het gemiddelde over een periode van 24 uur op basis van geldige halfuurgemiddelden uit continue metingen.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperiodes, vermeld in het eerste lid, 1°, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.

In afwijking van het eerste lid, punt 1°, wordt bij een kortdurende bemonstering voor dioxinen en furanen en dioxineachtige pcb's een bemonsteringsperiode van minimaal zes en maximaal acht uur gebruikt.

Art. 3.16.2.2.3. Als afval wordt meeverbrand met brandstoffen die geen afval zijn, zijn de emissiegrenswaarden voor emissies naar lucht, vermeld in dit hoofdstuk, op het hele gegenereerde rookgasvolume van toepassing.

Art. 3.16.2.2.4. In dit hoofdstuk worden de energie-efficiëntieniveaus voor de verbranding van niet-gevaarlijke afvalstoffen die geen zuiveringsslib zijn, en gevaarlijk houtafval uitgedrukt als:

- 1° bruto elektrisch rendement in geval van een verbrandingsinstallatie die of een onderdeel van een verbrandingsinstallatie dat met behulp van een condensatieturbine elektriciteit produceert;
- 2° bruto energierendement in geval van een verbrandingsinstallatie die of een onderdeel van een verbrandingsinstallatie dat aan een van de volgende kenmerken beantwoordt:
- d)* uitsluitend warmte produceren;
- e)* met behulp van een tegendrukturbine elektriciteit produceren en met de stoom die de turbine verlaat, warmte produceren.

De energie-efficiëntieniveaus worden op de volgende wijze uitgedrukt:

- 1° bruto elektrisch rendement:

$$\eta_e = \frac{W_e}{Q_{th}} \quad \times (Q_b / (Q_b - Q_i))$$

- 2° bruto energierendement:

$$\eta_h = \frac{W_e + Q_{he} + Q_{de} + Q_i}{Q_{th}}$$

waarbij:

- a)* W_e : opgewekt elektrisch vermogen, in MW;
- b)* Q_{he} : aan de warmtewisselaars op de primaire zijde geleverd thermisch vermogen, in MW;
- c)* Q_{de} : als stoom of heet water geleverd thermisch vermogen minus de warmte-inhoud van de retourstroom, in MW;
- d)* Q_b : door de ketel geproduceerd thermisch vermogen, in MW;
- e)* Q_i : thermisch vermogen, als stoom of heet water, dat intern wordt gebruikt, in MW;
- f)* Q_{th} : thermisch ingangsvermogen van de thermische verwerkingseenheden, met inbegrip van de afval- en aanvullende brandstoffen die continu worden gebruikt, met uitzondering van brandstof die voor de opstart wordt gebruikt, in MW_{th} uitgedrukt op basis van de onderste verbrandingswaarde.

Bij de bepaling van het bruto elektrisch rendement of het bruto energierendement van een verbrandingsinstallatie kan onder een onderdeel ervan worden verstaan:

- 1° een afzonderlijke verbrandingslijn en het stoomsysteem daarvan;
- 2° een onderdeel van het stoomsysteem dat met een of meer ketels en met een condensatieturbine is verbonden;
- 3° het overige deel van hetzelfde stoomsysteem dat voor een ander doel wordt gebruikt.

Art. 3.16.2.2.5. In dit hoofdstuk worden de energie-efficiëntieniveaus voor de verbranding van zuiveringsslib en gevaarlijk afval dat geen gevaarlijk houtafval is, uitgedrukt als het ketelrendement.

Art. 3.16.2.2.6. Het gehalte aan onverbrande stoffen in de slakken of bodemas wordt uitgedrukt als percentage van het droge gewicht, als gloeiverlies of als TOC-gewichtspercent.

Afdeling 3.16.3. Milieubeheersystemen

Art. 3.16.3.1. Om de totale milieuprestatie te verbeteren, wordt een milieubeheersysteem ingevoerd en nageleefd dat al de volgende elementen omvat:

- 1° betrokkenheid, leiderschap en verantwoordingsplicht van het management, met inbegrip van het hoger management, bij de uitvoering van een effectief milieubeheersysteem;
- 2° een analyse waarin onder meer:
- a)* de context van de organisatie wordt vastgesteld;
- b)* de behoeften en verwachtingen van de betrokken partijen worden bepaald;
- c)* de kenmerken van de installatie in verband met mogelijke risico's voor het milieu of de menselijke gezondheid en de toepasselijke wettelijke milieuvoorschriften worden vastgesteld;
- 3° ontwikkeling van een milieubeleid dat de continue verbetering van de milieuprestaties van de installatie omvat;
- 4° vaststelling van doelstellingen en prestatie-indicatoren voor belangrijke milieuaspecten, met inbegrip van het waarborgen van de naleving van toepasselijke wettelijke voorschriften;
- 5° planning en uitvoering van de nodige procedures en maatregelen, met inbegrip van corrigerende en preventieve maatregelen, als dat nodig is, om de milieudoelstellingen te verwezenlijken en milieurisico's te vermijden;

- 6° vaststelling van structuren, taken en verantwoordelijkheden voor milieuaspecten en ?doelstellingen en beschikbaarstelling van de benodigde financiële en personele middelen;
- 7° waarborging van het vereiste niveau van deskundigheid en bewustzijn van werknemers van wie de werkzaamheden van invloed kunnen zijn op de milieuprestaties van de installatie;
- 8° interne en externe communicatie;
- 9° bevordering van de betrokkenheid van werknemers bij goede milieubeheerpraktijken;
- 10° het opstellen en actueel houden van een beheershandleiding en schriftelijke procedures voor de controle van activiteiten met aanzienlijke milieueffecten, en van relevante gegevens;
- 11° doeltreffende operationele planning en procesbeheersing;
- 12° uitvoering van geschikte onderhoudsprogramma's;
- 13° paraatheid bij noodsituaties en rampenplannen, met inbegrip van het voorkomen of beperken van de nadelige effecten van noodsituaties;
- 14° het in aanmerking nemen, bij het herontwerpen van een installatie of een onderdeel daarvan of bij het ontwerpen van een nieuwe installatie, van de milieueffecten van de installatie gedurende de hele levensduur, met inbegrip van de bouw, het onderhoud, de exploitatie en de ontmanteling;
- 15° uitvoering van een monitoring- en meetprogramma;
- 16° uitvoering van een sectorale benchmarking op regelmatige basis;
- 17° periodieke interne en, als dat praktisch haalbaar is, onafhankelijke audits en periodieke externe onafhankelijke audits om de milieuprestaties te beoordelen en vast te stellen of het milieubeheersysteem al dan niet aan de voorgenomen regelingen voldoet en of het op de juiste wijze wordt uitgevoerd en gehandhaafd;
- 18° evaluatie van de oorzaken van gevallen van niet-naleving, uitvoering van corrigerende maatregelen naar aanleiding van gevallen van niet-naleving, beoordeling van de doeltreffendheid van corrigerende maatregelen en vaststelling of soortgelijke gevallen van niet-naleving bestaan of zouden kunnen optreden;
- 19° periodieke beoordeling door het hoger management van het milieubeheersysteem en de blijvende geschiktheid, adequaatheid en doeltreffendheid ervan;
- 20° het volgen en in aanmerking nemen van de ontwikkeling van schonere technieken.

Specifiek voor verbrandingsinstallaties en, als dat van toepassing is, bodemasverwerkingsinstallaties worden naast de elementen, vermeld in het eerste lid, ook de volgende elementen in het milieubeheersysteem opgenomen:

- 1° voor verbrandingsinstallaties: het beheer van de afvalstroom, vermeld in artikel 3.16.5.1;
- 2° voor bodemasverwerkingsinstallaties: het kwaliteitsbeheersysteem voor de output, vermeld in artikel 3.16.5.2;
- 3° een residuenbeheersysteem inclusief de volgende maatregelen:
 - a) maatregelen om de productie van residuen te minimaliseren;
 - b) maatregelen om het hergebruik, de regeneratie, de recyclage of de terugwinning van energie uit de residuen te optimaliseren;
 - c) maatregelen om een passende verwijdering van residuen te waarborgen;
- 4° voor verbrandingsinstallaties: een beheerplan voor andere dan normale bedrijfsomstandigheden als vermeld in artikel 3.16.5.10;
- 5° voor verbrandingsinstallaties: een ongevalbeheerplan;
- 6° voor bodemasverwerkingsinstallaties: het beheer van diffuse stofemissies, vermeld in artikel 3.16.7.1.3.

De mate van gedetailleerdheid en formalisering van het milieubeheersysteem is over het algemeen gerelateerd aan de aard, omvang en complexiteit van de installatie en alle mogelijke milieueffecten ervan, die mee bepaald worden door de soort en de hoeveelheid verwerkt afval.

Afdeling 3.16.4. Monitoring

Art. 3.16.4.1. In afwijking van artikel 5.2.3bis.1.26, §1, 2°, van titel II van het VLAREM worden de belangrijkste procesparameters die relevant zijn voor emissies naar lucht en water, gemonitord, met inbegrip van de parameters, vermeld in volgende tabel:

stroom of locatie	parameters	monitoring
rookgas van de afvalverbranding	debiet, zuurstofgehalte, temperatuur, druk, waterdampgehalte	continue meting
dicht bij de binnenwand of op een door de toezichthouder toegestaan ander representatief punt van de verbrandingskamer	temperatuur	
afvalwater van natte rookgasreiniging	debiet, pH, temperatuur	
afvalwater van bodemasverwerkingsinstallaties	debiet, pH, geleidbaarheid	

Art. 3.16.4.2. De monitoring van emissies in de lucht wordt verricht conform de meetmethoden, vermeld in bijlage 4.4.2, die bij titel II van het VLAREM is gevoegd. Als er geen meetmethoden worden vermeld, worden de CEN-normen gevolgd. Als er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, de nationale normen of andere internationale normen toegepast die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren.

Art. 3.16.4.3. Bij periodieke monitoring van gekanaliseerde emissies naar lucht is de monitoringfrequentie niet van toepassing als de installatie uitsluitend in werking wordt gesteld om een emissiemeting uit te voeren.

Art. 3.16.4.4. Geleide emissies van de verbrandingsinstallatie naar lucht tijdens andere dan normale bedrijfsomstandigheden worden passend gemonitord.

De monitoring, vermeld in het eerste lid, kan worden uitgevoerd door directe emissiemetingen of door monitoring van vervangende parameters als wordt aangetoond dat de wetenschappelijke kwaliteit daarvan gelijkwaardig of beter is dan directe emissiemetingen. De emissies tijdens het opstarten en stilleggen terwijl er geen afval wordt verbrand, met inbegrip van emissies van dioxinen en furanen, worden geraamd op basis van driejaarlijkse meetcampagnes die tijdens het geplande opstarten en stilleggen worden uitgevoerd.

Art. 3.16.4.5. De monitoring van emissies in water uit rookgasreiniging of afkomstig van bodemasverwerking wordt verricht conform de meetmethoden, vermeld in artikel 4, §1, van bijlage 4.2.5.2 bij titel II van het VLAREM. Als er geen meetmethoden worden vermeld, worden de CEN-normen gevolgd. Als er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, de nationale normen of andere internationale normen toegepast die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren.

Art. 3.16.4.6. Bij de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen die persistente organische verontreinigende stoffen bevatten, wordt na de ingebruikneming van de verbrandingsinstallatie en na elke wijziging die significante gevolgen kan hebben voor het gehalte persistente organische verontreinigende stoffen van alle uitgaande stromen het gehalte persistente organische verontreinigende stoffen van de uitgaande stromen bepaald.

Het gehalte persistente organische verontreinigende stoffen van de uitgaande stromen wordt bepaald door directe metingen of indirecte methoden of wordt gebaseerd op onderzoek dat representatief is voor de installatie.

Afdeling 3.16.5. Algemene milieu- en verbrandingsprestaties

Art. 3.16.5.1. De algemene milieuprestaties van de verbrandingsinstallatie door beheer van de afvalstroom worden verbeterd als vermeld in artikel 3.16.3.1, door de technieken, vermeld in BBT 9 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, toe te passen.

Art. 3.16.5.2. De algemene milieuprestaties van de bodemasverwerkingsinstallatie worden verbeterd door in het milieubeheersysteem elementen voor het kwaliteitsbeheer van de output op te nemen, vermeld in artikel 3.16.3.1.

In het milieubeheersysteem worden elementen voor het kwaliteitsbeheer van de output opgenomen om te waarborgen dat de output van de bodemasverwerking in overeenstemming met de verwachtingen is, waarbij, als die beschikbaar zijn, bestaande EN-normen worden gebruikt. Met het kwaliteitsbeheer van de output worden ook de prestaties van de bodemasverwerking gemonitord en geoptimaliseerd.

Art. 3.16.5.3. De algemene milieuprestaties van de verbrandingsinstallatie worden verbeterd door de aanlevering van het afval als onderdeel van de procedures voor de acceptatie van afval, vermeld in punt c) van BBT 9 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, te monitoren, met inbegrip van de elementen in de volgende tabel, afhankelijk van de risico's die aan het binnenkomende afval verbonden zijn:

afvalsoort	monitoring van de aanlevering van afval
huisvuil en andere niet-gevaarlijke afvalstoffen	1° detectie van radioactiviteit 2° weging van het aangeleverde afval 3° visuele inspectie 4° periodieke bemonstering van aangeleverd afval en analyse van belangrijke eigenschappen en stoffen, ten minste: a) de calorische waarde b) het gehalte aan halogeenverbindingen en metalen of metalloïden. Huisvuil dient afzonderlijk gelost te worden om periodieke bemonstering mogelijk te maken.
Zuiveringsslib	1° wegen van de afvalleveringen of meten van de stroom als zuiveringsslib via een pijpleiding wordt aangeleverd 2° visuele inspectie als dat technisch mogelijk is 3° periodieke bemonstering en analyse van belangrijke eigenschappen en stoffen, ten minste: a) de calorische waarde b) het gehalte aan water, as en kwik

afvalsoort	monitoring van de aanlevering van afval
ander gevaarlijk afval dan klinisch afval	1° detectie van radioactiviteit 2° weging van het aangeleverde afval 3° visuele inspectie, als dat technisch mogelijk is 4° controle en vergelijking van de afzonderlijke afvalleveringen met de verklaring van de afvalproducent 5° bemonstering van de inhoud van: <ol style="list-style-type: none"> a) alle bulktankwagens en aanhangers daarvan b) verpakt afval 6° analyse van: <ol style="list-style-type: none"> a) de verbrandingsparameters, ten minste de calorische waarde en het vlampunt b) de compatibiliteit van het afval, om mogelijke gevaarlijke reacties na vermengen, mengen of tijdens de verbranding, vóór de opslag, van afvalstoffen te detecteren, vermeld in punt f) van BBT 9 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding c) belangrijke stoffen, ten minste: <ol style="list-style-type: none"> 1) persistente organische verontreinigende stoffen 2) halogenen 3) zwavel 4) metalen of metalloïden
klinisch afval	1° detectie van radioactiviteit 2° weging van het aangeleverde afval 3° visuele inspectie van de verpakking op eventuele beschadigingen

Art. 3.16.5.4. De milieurisico's die aan de ontvangst, behandeling en opslag van afval verbonden zijn, worden verminderd door de twee volgende technieken toe te passen:

techniek	beschrijving
1) ondoordringbare ondergrond met een adequate afwateringsinfrastructuur	De ondergrond van de ruimten voor ontvangst, behandeling en opslag van afval wordt ondoordringbaar gemaakt voor de vloeistoffen in kwestie en wordt van een adequate afwateringsinfrastructuur voorzien. Die ondergrond wordt periodiek op eventuele beschadigingen gecontroleerd.
2) adequate afvalopslagcapaciteit	Er worden maatregelen genomen om accumulatie van afval te voorkomen. Ten minste wordt: <ol style="list-style-type: none"> a) de maximale afvalopslagcapaciteit duidelijk vastgesteld, rekening houdend met de eigenschappen van de afvalstoffen en de verwerkingscapaciteit, en niet overschreden b) de hoeveelheid opgeslagen afval regelmatig getoetst aan de maximaal toegestane opslagcapaciteit c) de maximale verblijftijd duidelijk vastgesteld voor afvalstoffen die tijdens de opslag niet worden gemengd

Art. 3.16.5.5. De milieurisico's die aan de opslag en behandeling van klinisch afval verbonden zijn, worden verminderd door de technieken, vermeld in BBT 13 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, gecombineerd toe te passen.

Art. 3.16.5.6. De totale milieuprestaties van de afvalverbranding worden verbeterd, het gehalte aan onverbrande stoffen in de slakken en bodemas wordt verminderd en de emissies naar lucht van afvalverbranding worden verminderd door de technieken, vermeld in BBT 14 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, gecombineerd toe te passen.

Art. 3.16.5.7. De milieuprestatieniveaus, vermeld in de tabel, vermeld in het tweede lid, zijn van toepassing op onverbrande stoffen in slakken en bodemas, afkomstig van de afvalverbranding. Het milieuprestatieniveau voor het TOC-gehalte of het milieuprestatieniveau voor gloeiverlies is van toepassing.

parameter	milieuprestatieniveau
TOC-gehalte in slakken en bodemas (1)	3% van het droge gewicht
gloeiverlies van slakken en bodemas	5% van het droge gewicht

(1) Elementaire koolstof mag van het meetresultaat worden afgetrokken.

Het TOC-gehalte in slakken en bodemas of het gloeiverlies van slakken en bodemas wordt om de drie maanden gemonitord.

Art. 3.16.5.8. De algemene milieuprestaties van de verbrandingsinstallatie worden verbeterd en emissies naar lucht worden verminderd door operationele procedures op te zetten en uit te voeren om het opstarten en stilleggen van de installatie, als dat mogelijk is, te beperken.

Art. 3.16.5.9. De emissies van de verbrandingsinstallatie naar lucht en, waar dat van toepassing is, naar water, worden verminderd door te waarborgen dat het rookgasreinigingssysteem en de afvalwaterzuiveringsinstallatie passend zijn ontworpen. Er wordt minstens rekening gehouden met het maximumdebiet en de concentraties van verontreinigende stoffen. Binnen het bereik waarvoor het rookgasreinigingssysteem en de afvalwaterzuiveringsinstallatie zijn ontworpen, worden ze geëxploiteerd en onderhouden om optimale beschikbaarheid te waarborgen.

Art. 3.16.5.10 De frequentie van andere dan normale bedrijfsomstandigheden wordt verlaagd en de emissies van de verbrandingsinstallatie tijdens andere dan normale bedrijfsomstandigheden naar lucht en, als dat van toepassing is, naar water, worden verminderd door als onderdeel van het milieubeheersysteem een op risico's gebaseerd beheerplan voor andere dan normale bedrijfsomstandigheden, zoals opstarten en stilleggen, storingen, korte stilleggingen en definitieve bedrijfsbeëindiging, op te stellen en uit te voeren als vermeld in artikel 3.16.3.1, waarin al de volgende elementen zijn opgenomen:

- 1° de vaststelling van mogelijke andere dan normale bedrijfsomstandigheden, van de onderliggende oorzaken en de mogelijke gevolgen ervan, en geregelde herziening en actualisering van de lijst van vastgestelde bedrijfsomstandigheden die verschillen van normale bedrijfsomstandigheden, na de periodieke beoordeling, vermeld in punt 5°;
- 2° een geschikt ontwerp van cruciale apparatuur;
- 3° opstelling en uitvoering van een programma voor preventief onderhoud van apparatuur die cruciaal is voor de bescherming van het milieu als vermeld in artikel 3.16.3.1, eerste lid, 12°;
- 4° monitoring en registratie van emissies tijdens andere dan normale bedrijfsomstandigheden en daarmee verband houdende omstandigheden als vermeld in artikel 3.16.4.4;
- 5° periodieke beoordeling van de emissies tijdens andere dan normale bedrijfsomstandigheden, inclusief minimaal de frequentie van incidenten, de duur, de hoeveelheden uitgestoten verontreinigende stoffen en, waar nodig, de uitvoering van corrigerende maatregelen.

Het beheerplan voor andere dan normale bedrijfsomstandigheden wordt jaarlijks aan de toezichthouder bezorgd.

Afdeling 3.16.6. Energie-efficiëntie

Art. 3.16.6.1. De hulpbronnenefficiëntie van de verbrandingsinstallatie wordt verbeterd door een warmteterugwinningsketel te gebruiken.

De energie in het rookgas wordt in een warmteterugwinningsketel teruggewonnen waarbij warm water of stoom wordt geproduceerd die aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° het water of de stoom kan aan derden worden geleverd;
- 2° het water of de stoom kan intern worden gebruikt;
- 3° het water of de stoom kan worden gebruikt om elektriciteit te produceren.

Art. 3.16.6.2. De energie-efficiëntieniveaus opgenomen in de tabel, vermeld in het tweede lid, zijn van toepassing op de verbranding van afval. De energie-efficiëntieniveaus worden als percentage uitgedrukt.

installatie		nieuwe installatie	bestaande installatie
huisvuil, andere niet-gevaarlijke afvalstoffen en gevaarlijk houtafval	bruto elektrisch rendement (2)	25	20
	bruto energierendement (3)	72	72
gevaarlijk afval dat geen gevaarlijk houtafval is (1)	ketelrendement	60	60
zuiveringsslib	ketelrendement	60	60

(1) Het energie-efficiëntieniveau is alleen van toepassing als een warmteterugwinningsketel gebruikt kan worden.

(2) De energie-efficiëntieniveaus voor bruto elektrisch rendement zijn alleen van toepassing voor installaties of onderdelen van installaties die met behulp van een condensatieturbine elektriciteit opwekken.

(3) De energie-efficiëntieniveaus voor bruto energierendement zijn alleen van toepassing voor installaties of onderdelen van installaties die alleen warmte produceren of die elektriciteit opwekken met behulp van een tegendrukturbine en warmte produceren met de stoom die de turbine verlaat.

Het bruto elektrisch rendement, het bruto energierendement of het ketelrendement wordt bepaald van de verbrandingsinstallatie als geheel of van alle relevante onderdelen van de verbrandingsinstallatie.

Bij een nieuwe verbrandingsinstallatie of na elke aanpassing aan een bestaande verbrandingsinstallatie die significante gevolgen voor het energierendement kan hebben, wordt het bruto elektrisch rendement, het bruto energierendement of het ketelrendement bepaald door een prestatietest bij volle belasting uit te voeren.

Bij een bestaande verbrandingsinstallatie waarbij geen prestatietest is uitgevoerd, of als om technische redenen geen prestatietest bij volle belasting kan worden uitgevoerd, kan het bruto elektrisch rendement, het bruto energierendement of het ketelrendement worden bepaald door de ontwerpwaarden in de omstandigheden van een prestatietest in aanmerking te nemen.

Afdeling 3.16.7. Emissies naar lucht

Onderafdeling 3.16.7.1. Diffuse emissies

Art. 3.16.7.1.1. Diffuse emissies, waaronder geuremissies, van de verbrandingsinstallatie worden voorkomen of verminderd door:

- 1° vast afval en pasteus afval in bulk dat geurt, emissie van stof veroorzaakt, of waaruit vluchtige stoffen kunnen vrijkomen, onder gecontroleerde subatmosferische druk in afgesloten ruimten op te slaan en de afgezogen lucht als verbrandingslucht te gebruiken of, in geval van een risico op explosie, naar een ander geschikt zuiveringssysteem te sturen;
- 2° vloeibare afvalstoffen onder adequate gecontroleerde druk in tanks op te slaan en de ventilatie-uitgangen van de tanks naar de verbrandingsluchttoevoer te leiden of naar een ander geschikt zuiveringssysteem;
- 3° het risico van geur te beheersen tijdens perioden van volledige stillegging als er geen verbrandingscapaciteit beschikbaar is.

Art. 3.16.7.1.2. Als gasvormige of vloeibare afvalstoffen worden behandeld die geuren of waaruit vluchtige stoffen kunnen vrijkomen, worden diffuse emissies van vluchtige stoffen bij de verbrandingsinstallaties voorkomen door ze via directe toevoer in de oven te brengen.

Voor gasvormige en vloeibare afvalstoffen die in tankwagens of citernes voor afval in bulk worden aangeleverd, vindt de directe toevoer plaats door de tankwagens of citernes aan te sluiten op de toevoerlijn van de oven. De container wordt vervolgens geleegd door die met stikstof onder druk te brengen of, als de viscositeit gering genoeg is, door de vloeistof af te pompen.

Voor gasvormige en vloeibare afvalstoffen die in vaten worden aangeleverd die geschikt zijn om te worden verbrand, vindt de directe toevoer plaats door de vaten rechtstreeks in de oven te brengen.

Art. 3.16.7.1.3. Diffuse stofemissies naar lucht als gevolg van de verwerking van slakken en bodemas worden voorkomen of verminderd door in het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.16.3.1, de volgende elementen voor het beheer van diffuse stofemissies op te nemen:

- 1° identificatie van de meest relevante bronnen van diffuse stofemissies;
- 2° bepaling en uitvoering van passende acties en technieken om binnen een bepaalde periode diffuse emissies te voorkomen of te verminderen.

Art. 3.16.7.1.4. Diffuse stofemissies naar lucht als gevolg van de verwerking en opslag van slakken en bodemas worden voorkomen of verminderd door de technieken, vermeld in BBT 24 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, gecombineerd toe te passen.

Onderafdeling 3.16.7.2. Gekanaliseerde emissies

Art. 3.16.7.2.1. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geleide emissies die afkomstig zijn van afvalverbranding:

parameter	opmerking	emissiegrenswaarde
stof		5 mg/Nm ³ (1)
Cd + Tl		0,02 mg/Nm ³
Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V		0,3 mg/Nm ³
HCl	nieuwe installatie	6 mg/Nm ³
	bestaande installatie	8 mg/Nm ³
HF		1 mg/Nm ³
SO ₂	nieuwe installatie	30 mg/Nm ³
	bestaande installatie	40 mg/Nm ³
NO _x	nieuwe installatie	100 mg/Nm ³
	bestaande installatie	150 mg/Nm ³ (2)
CO		50 mg/Nm ³
NH ₃		10 mg/Nm ³ (3)
Hg	bij toepassing van een continue of periodieke meting	0,02 mg/Nm ³
	bij toepassing van een langdurige bemonsteringsperiode	0,01 mg/Nm ³
vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als totaal organische koolstof		10 mg/Nm ³
dioxinen en furanen	nieuwe installatie	0,04 ng I-TEQ/Nm ³
	bestaande installatie	0,06 ng I-TEQ/Nm ³
dioxinen en furanen + dioxineachtige pcb's	nieuwe installatie	0,06 ng WHO-TEQ/Nm ³
	bestaande installatie	0,08 ng WHO-TEQ/Nm ³

(1) In de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit kan voor bestaande installaties die bedoeld zijn voor de verbranding van gevaarlijke afvalstoffen, van de emissiegrenswaarde voor stof afgeweken worden als een doekfilter niet toepasbaar is, met een maximum van 7 mg/Nm³.

(2) In de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit kan van de emissiegrenswaarde voor NO_x afgeweken worden als selectieve katalytische reductie niet toepasbaar is en er hoofdzakelijk gevaarlijk afval wordt verbrand, met een maximum van 180 mg/Nm³.

(3) Voor bestaande installaties met SNCR zonder natte zuiveringstechnieken bedraagt de emissiegrenswaarde 15 mg/Nm³.

Art. 3.16.7.2.2. In afwijking van artikel 5.2.3bis.1.26, §1, §2, §5, §7, §8 en §9, van titel II van het VLAREM en in afwijking van artikel 2.3.1, eerste lid, van dit besluit wordt de concentratie van de parameters in de rookgassen van afvalverbrandingsinstallaties gemeten met de frequentie, vermeld in de volgende tabel:

parameter	meetfrequentie	opmerking
stof, SO ₂ , NO _x , CO	continu	
As, Cd, Co, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, Tl, V	om de zes maanden (1)	
HCl, HF	continu (2)	
NH ₃	continu	bij toepassing van SCR of SNCR
N ₂ O	een keer per jaar	bij toepassing van een wervelbedoven of bij toepassing van SNCR met ureum
Hg	continu (3)	
totaal organische koolstof	continu	
dioxinen en furanen, dioxineachtige pcb's	om de zes maanden (4)	
benzo(a)pyreen	een keer per jaar	
PBDD/F	om de zes maanden (5)	

(1) Gedurende de eerste werkingsperiode van twaalf maanden wordt ten minste om de drie maanden een meting verricht.

(2) In de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit kan worden toegestaan dat in plaats van continuumetingen van HF periodieke metingen worden verricht. Daarvoor gelden de bepalingen, vermeld in artikel 5.2.3bis.1.26, §5, van titel II van het VLAREM.

(3) De continue monitoring van Hg mag worden vervangen door een langdurige bemonsteringsperiode of door periodieke metingen met een minimale frequentie van een keer om de zes maanden, als is aangetoond dat de installatie alleen afval met een laag en stabiel kwikgehalte verbrandt, en na goedkeuring door de toezichthouder.

(4) Voor dioxinen en furanen en dioxineachtige pcb's worden de gemiddelden bepaald over een bemonsteringsperiode van minimaal zes uur en maximaal acht uur. Voor dioxinen en furanen wordt gedurende de eerste werkingsperiode van twaalf maanden ten minste om de twee maanden een meting uitgevoerd.

(5) Deze monitoring is alleen van toepassing op de verbranding van afval dat gebromeerde vlamvertragers bevat of op de installaties die de techniek, vermeld in punt d) van BBT 31 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, toepassen met continue injectie van broom.

Naast de meting vermeld in de tabel in lid 1 worden de emissies van dioxinen en furanen en van dioxineachtige pcb's op continue wijze bemonsterd met ten minste tweewekelijkse analyses. Bij meeverbrandingsinstallaties wordt die continue bemonstering telkens uitgevoerd als er afvalstoffen worden meeverbrand. De analysefrequentie van de monsters kan verminderd worden volgens het schema, vermeld in bijlage 5.2.3bis.1 die bij titel II van het VLAREM is gevoegd.

Behalve voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen, gelijkgestelde bedrijfsafvalstoffen en RDF kan de vergunningverlenende overheid op verzoek van de exploitant en op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid toestaan dat er geen continue bemonstering van dioxinen en furanen wordt uitgevoerd of dat de analysefrequentie wordt verminderd, als is aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn.

De vergunningverlenende overheid kan op verzoek van de exploitant en op basis van een evaluatieverslag van de toezichthoudende overheid toestaan dat er geen bemonstering van dioxineachtige pcb's wordt uitgevoerd of dat de analysefrequentie wordt verminderd als een van de volgende voorwaarden is vervuld:

- 1° er is aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn;
- 2° er is aangetoond dat de emissies van dioxineachtige pcb's lager zijn dan 0,01 ng WHO-TEQ/Nm³.

Art. 3.16.7.2.3. Geleide piekemissies naar lucht van HCl, HF en SO₂ die afkomstig zijn van de afvalverbranding, worden verminderd en ook het verbruik van reagentia en de hoeveelheid residuen van de injectie van droog adsorbent en semidroge absorbers worden beperkt door de techniek, vermeld in punt a) van BBT 28 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, toe te passen of door beide technieken, vermeld in BBT 28 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, toe te passen.

Art. 3.16.7.2.4. Geleide emissies van NO_x, CO en N₂O naar lucht die afkomstig zijn van de afvalverbranding, worden verminderd en de emissies van NH₃ afkomstig van het gebruik van selectieve niet-katalytische reductie of selectieve katalytische reductie worden beperkt, door toepassing van een combinatie van de technieken, vermeld in BBT 29 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding.

Art. 3.16.7.2.5. De emissiegrenswaarde van gekanaliseerde stofemissies naar lucht die afkomstig zijn van de verwerking van slakken en bodemas in een afgesloten omgeving met luchtafzuiging, bedraagt 5 mg/Nm³. De concentratie stof in de afgassen van de bodemasverwerking wordt een keer per jaar gemeten.

Afdeling 3.16.8. Emissies naar water

Art. 3.16.8.1. De verontreiniging van niet-verontreinigd water wordt voorkomen, de emissies naar water worden verminderd en de hulpbronnefficiëntie wordt verbeterd, door afvalwaterstromen te scheiden en apart te zuiveren, afhankelijk van de kenmerken ervan.

Afvalwaterstromen en ten minste afstromend hemelwater, koelwater, afvalwater van rookgasreiniging en van bodemasverwerking en water dat afkomstig is van de afwatering van de ruimten voor ontvangst, behandeling en opslag van afval als vermeld in de techniek, vermeld in punt 1) van de tabel die is opgenomen in artikel 3.16.5.4, worden gescheiden om op basis van de kenmerken ervan en de vereiste combinatie van technieken apart te worden gezuiverd. Niet-verontreinigde afvalwaterstromen worden gescheiden van afvalwaterstromen die moeten worden gezuiverd.

Bij de terugwinning van zoutzuur of gips uit het effluent van de nattegasswasser wordt het afvalwater dat van de verschillende stadia, namelijk zuur en basisch, van het nattegassysteem afkomstig is, apart gezuiverd.

Art. 3.16.8.2. Het waterverbruik wordt verminderd en de productie van afvalwater dat afkomstig is van de verbrandingsinstallatie, wordt voorkomen of verminderd door een van de technieken, vermeld in BBT 33 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, of een combinatie ervan toe te passen.

Art. 3.16.8.3. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater dat afkomstig is van rookgasreiniging:

parameter	emissiegrenswaarde		meetfrequentie
	directe emissies	indirecte emissies	
zwevende stoffen	30 mg/l		dagelijks
TOC	40 mg/l		een keer per maand (1)
totaal arseen	0,05 mg/l		
totaal cadmium	0,03 mg/l		
totaal chroom	0,1 mg/l		
totaal koper	0,15 mg/l		
totaal kwik	0,01 mg/l		
totaal nikkel	0,15 mg/l		
totaal lood	0,06 mg/l		
totaal antimoon	0,9 mg/l		
totaal thallium	0,03 mg/l		
totaal zink	0,5 mg/l		
totaal molybdeen	-		
dioxinen en furanen	0,05 ng I-TEQ/l		

(1) De meetfrequentie kan worden verlaagd tot een keer per zes maanden als is aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn, nadat de toezichthouder goedkeuring heeft verleend.

Art. 3.16.8.4. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater dat afkomstig is van bodemasverwerking:

parameter	emissiegrenswaarde (mg/l)		meetfrequentie
	directe emissies	Indirecte emissies	
zwevende stoffen	30		een keer per maand (1)
TOC	40		
totaal lood	0,06		
ammoniumstikstof	30		
sulfaat	1000		
chloride	-		een keer per zes maanden
dioxinen en furanen	-		

(1) De meetfrequentie kan worden verlaagd tot een keer per zes maanden als is aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn, nadat de toezichthouder goedkeuring heeft verleend.

Afdeling 3.16.9. Materiaalefficiëntie

Art. 3.16.9.1. De hulpbronnenefficiëntie wordt verbeterd door bodemas gescheiden van rookgasreinigingsresiduen te behandelen en te verwerken.

Art. 3.16.9.2. De hulpbronnenefficiëntie van de verwerking van slakken en bodemas wordt verbeterd door de technieken, vermeld in BBT 36 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, gecombineerd toe te passen op basis van een risicobeoordeling van de gevaarlijke eigenschappen van de slakken en bodemas.

Afdeling 3.16.10. Geluid

Art. 3.16.10.1. Geluidsemissies worden voorkomen of, als dat niet haalbaar is, verminderd, door een van de technieken, vermeld in BBT 37 van de BBT-conclusies voor afvalverbranding, of een combinatie ervan toe te passen.”.

HOOFDSTUK 4. — Slotbepaling

Art. 4. De Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en de natuur, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 1 april 2022.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

J. JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Z. DEMIR

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

[C – 2022/32211]

1er AVRIL 2022. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1 juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement et le titre III du VLAREM du 16 mai 2014, en ce qui concerne la transposition des conclusions MTD pour l'incinération des déchets

Fondement juridique

Le présent arrêté est fondé sur :

- le décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, l'article 5.4.3, § 1, inséré par le décret du 25 avril 2014.

Formalités

Les formalités suivantes ont été remplies :

- L'Inspection des Finances a donné son avis le 24 novembre 2021 ;
- Le Conseil d'État a donné son avis 70.740/1 le 18 janvier 2022 en application de l'article 84, § 1, premier alinéa, 2° des lois sur le Conseil d'État coordonnées le 12 janvier 1973 ;
- Les prescriptions de l'article 5.4.4 du décret contenant des dispositions générales en matière de politique environnementale ont été remplies : l'avant-projet d'arrêté du Gouvernement flamand a été publié sur le site internet du Département de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire du 20 mai 2021 au 21 juin 2021 et tenu à disposition pour consultation au cours de la même période. Pendant cette période, toute personne a pu soumettre ses commentaires.

Initiateur

Le présent arrêté est proposé par la ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme.

Après délibération,

LE GOUVERNEMENT FLAMAND ARRÊTE :

CHAPITRE 1. — *Disposition introductive*

Article 1er. Le présent arrêté prévoit la transposition de la décision d'exécution (UE) 2019/2010 de la Commission du 12 novembre 2019 établissant les conclusions sur les meilleures techniques disponibles (MTD) pour l'incinération des déchets, au titre de la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil.

CHAPITRE 2. — *Modifications du titre II du VLAREM*

Art. 2. Dans l'annexe 5.2.3bis.1 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 1 juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement l'intitulé est remplacé par ce qui suit :

« Annexe 5.2.3bis.1. Réduction de la fréquence d'analyse pour l'échantillonnage continu des dioxines, furanes et PCB de type dioxine ».

CHAPITRE 3. — *Modifications du titre III du VLAREM*

Art. 3. À la partie 3 du titre III du VLAREM du 16 mai 2014, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 juin 2020, il est ajouté un chapitre 3.16, comprenant les articles 3.16.1.1 à 3.16.10.1, rédigés comme suit :

« Chapitre 3.16. Incinération des déchets

Section 3.16.1. Champ d'application et définitions

Art. 3.16.1.1. § 1. Le présent chapitre s'applique :

- 1° aux établissements visés à la rubrique 2.4.1 de la liste de classification ;
- 2° aux établissements visés à la rubrique 2.4.2 de la liste de classification, qui ne sont principalement pas destinés à la fabrication de matériaux, et où au moins une des conditions suivantes est remplie :
 - a) seuls les déchets autres que ceux issus de la biomasse sont incinérés ;
 - b) plus de 40 % de la chaleur dégagée provient des déchets dangereux ;
 - c) des déchets ménagers non triés sont incinérés ;
- 3° les établissements visés à la rubrique 2.4.3, a), 4° de la liste de classification pour le traitement des scories ou des mâchefers provenant de l'incinération des déchets ;
- 4° les établissements visés à la rubrique 2.4.3, b), 3° de la liste de classification pour le traitement des scories ou des mâchefers provenant de l'incinération des déchets.

Les unités existantes, visées à l'article 3.16.1.2, 3° sont conformes au présent chapitre le 3 décembre 2023 au plus tard.

Les activités IPPC correspondantes sont les activités visées aux points 5.1, 5.2, 5.3, a), iv) et b), iii) de l'annexe 1, jointe au présent arrêté.

§ 2. Le présent chapitre ne s'applique pas :

- 1° au prétraitement des déchets pour l'incinération ;
- 2° au traitement des cendres volantes issues de l'incinération et d'autres résidus issus de l'épuration des fumées ;
- 3° à l'incinération ou à la coïncinération des déchets exclusivement gazeux autres que ceux résultant du traitement thermique des déchets ;
- 4° au traitement des déchets dans les unités visées à l'article 42, paragraphe 2 de la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil du 24 novembre 2010 relative aux émissions industrielles (prévention et réduction intégrées de la pollution).

Art. 3.16.1.2. Dans le présent arrêté, on entend par :

- 1° autres déchets non dangereux : les déchets non dangereux qui ne sont ni des déchets ménagers ni des boues d'épuration ;
- 2° conclusions MTD pour l'incinération des déchets : les conclusions sur les meilleures techniques disponibles (conclusions MTD) figurant à l'annexe de la décision d'exécution (UE) 2019/2010 de la Commission du 12 novembre 2019 établissant les conclusions sur les meilleures techniques disponibles (MTD) pour l'incinération des déchets, au titre de la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil ;
- 3° unité existante : une unité qui n'est pas une nouvelle unité ;
- 4° unité de traitement des mâchefers : une unité traitant les scories ou les mâchefers résultant de l'incinération des déchets afin d'en séparer la fraction de valeur pour la valoriser et de permettre la rentabilisation de la fraction restante. Cela n'inclut pas la simple séparation des gros morceaux de métal dans l'unité d'incinération ;
- 5° émissions canalisées : émissions de polluants dans l'environnement à partir de conduites, canalisations, cheminées et tuyaux de ventilation ;
- 6° déchets dangereux : les déchets dangereux visés à l'article 3, paragraphe 2 de la directive 2008/98/CE du Parlement européen et du Conseil du 19 novembre 2008 relative aux déchets et abrogeant certaines directives ;
- 7° zone sensible : la zone nécessitant une protection spéciale, y compris les zones résidentielles et les zones où se déroulent des activités humaines ;
- 8° perte au feu : modification de la masse d'un échantillon après chauffage dans des conditions spécifiques ;
- 9° déchets ménagers : les déchets solides provenant des ménages, en mélange ou collectés séparément, ainsi que les déchets solides provenant d'autres sources, qui sont comparables aux déchets ménagers par leur nature et leur composition ;
- 10° nouvelle unité : une unité autorisée pour la première fois après le 3 décembre 2019, ou une unité qui a été entièrement remplacée après le 3 décembre 2019 ;
- 11° rendement d'une chaudière : le rapport entre l'énergie thermique produite par la chaudière et l'énergie fournie au four par la combustion des déchets et du combustible auxiliaire, exprimées en fonction du pouvoir calorifique inférieur ;
- 12° teneur en COT des résidus solides : la teneur totale en carbone organique. La quantité de carbone organique qui est convertie en dioxyde de carbone par la combustion et qui n'est pas libérée sous forme de dioxyde de carbone par un traitement acide ;
- 13° unité d'incinération : une installation d'incinération des déchets ou une installation de coïncinération des déchets au sens de l'article 1.1.2 du titre II du VLAREM ;
- 14° boues d'épuration : les boues résiduaires provenant du stockage, de la manutention et du traitement des effluents aqueux domestiques, urbains ou industriels. Aux fins du présent chapitre, les boues résiduaires constituant des déchets dangereux sont exclues.

Section 3.16.2. Dispositions générales

Sous-section 3.16.2.1. Applicabilité

Art. 3.16.2.1.1. En application des dispositions sur l'applicabilité, visées à la MTD 8, aux points d), e) et f) de la MTD 9, et aux MTD 19, 22 et 32 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets, le permis d'environnement pour l'exploitation de l'établissement ou de l'activité classés peut déroger aux articles suivants du présent arrêté :

- 1° l'article 3.16.4.6 en application de la MTD 8 ;
- 2° l'article 3.16.5.1 en application des points d), e) et f) de la MTD 9 ;
- 3° l'article 3.16.6.1 en application de la MTD 19 ;
- 4° l'article 3.16.7.1.2 en application de la MTD 22 ;
- 5° l'article 3.16.8.1 en application de la MTD 32.

Sous-section 3.16.2.2. Considérations générales

Art. 3.16.2.2.1. Les valeurs limites d'émission pour l'incinération des déchets visées dans le présent chapitre sont définies pour un niveau d'oxygène de référence dans les gaz résiduaires de 11 % en volume.

Art. 3.16.2.2.2. Sauf disposition contraire, les valeurs mesurées et les périodes d'établissement des moyennes pour les émissions dans l'air sont déterminées comme suit :

- 1° Pour les mesurages périodiques, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur mesurée :
 - a) échantillonnage continu pendant nonante minutes ;
 - b) échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée comme la moyenne arithmétique proportionnelle au débit, des différentes mesures ;
 - c) période d'échantillonnage à long terme de minimum deux et maximum quatre semaines.

La personne effectuant les mesurages s'assure que la durée d'échantillonnage et le nombre d'échantillonnages fournissent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite.

- 2° la moyenne journalière est calculée comme la moyenne sur une période de 24 heures à partir des moyennes demi-horaires valides obtenues des mesures en continu.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou de circonstances opérationnelles, les périodes d'échantillonnage visées au premier alinéa, 1° ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, il convient d'appliquer une période d'échantillonnage plus appropriée. L'exploitant en fait consigner la motivation dans le rapport de mesurage.

Par dérogation au premier alinéa, point 1°, en cas d'échantillonnage à court terme pour les dioxines et furanes et les PCB de type dioxine, une période d'échantillonnage de six heures minimum et de huit heures maximum est appliquée.

Art. 3.16.2.2.3. Lorsque des déchets sont coïncinérés avec des combustibles qui ne sont pas des déchets, les valeurs limites pour les émissions dans l'air qui sont indiquées dans le présent chapitre s'appliquent à la totalité du volume de fumées généré.

Art. 3.16.2.2.4. Dans le présent chapitre, les niveaux d'efficacité énergétique pour l'incinération de déchets non dangereux autres que les boues d'épuration et pour l'incinération de déchets de bois dangereux sont exprimés sous la forme suivante :

1° l'efficacité de production électrique brute, dans le cas d'une unité d'incinération ou d'une partie d'une unité d'incinération produisant de l'électricité à l'aide d'une turbine à condensation ;

2° l'efficacité de valorisation énergétique brute, dans le cas d'une unité d'incinération ou d'une partie d'une unité d'incinération qui répond à l'une des conditions suivantes :

d) produire uniquement de la chaleur ;

e) produire de l'électricité à l'aide d'une turbine à contre-pression, et de la chaleur à l'aide de la vapeur en sortie de turbine.

Les niveaux d'efficacité énergétique sont exprimés comme suit :

1° efficacité de production électrique brute :

$$\eta_e = \frac{W_e}{Q_{th}} \quad \times (Q_b / (Q_b - Q_i))$$

2° efficacité de valorisation énergétique brute :

$$\eta_h = \frac{W_e + Q_{he} + Q_{de} + Q_i}{Q_{th}}$$

où :

a) W_e : puissance électrique produite, en MW ;

b) Q_{he} : puissance thermique fournie aux échangeurs de chaleur du côté primaire, en MW ;

c) Q_{de} : puissance thermique exportée sous forme de vapeur ou d'eau chaude moins la puissance thermique des condensats, en MW ;

d) Q_b : puissance thermique produite par la chaudière, en MW ;

e) Q_i : puissance thermique sous forme de vapeur ou eau chaude, utilisée en interne, en MW ;

f) Q_{th} : puissance thermique fournie aux unités de traitement thermique, incluant les déchets et les combustibles auxiliaires utilisés en continu, à l'exclusion de ceux utilisés lors du démarrage, exprimée en MW_{th} sur la base du pouvoir calorifique inférieur.

Afin de déterminer l'efficacité de production électrique brute ou l'efficacité de valorisation énergétique brute d'une unité d'incinération, une partie de cette unité peut faire référence :

1° à une ligne d'incinération et son circuit de vapeur considérés isolément ;

2° à une partie du circuit de vapeur, reliée à une ou à plusieurs chaudières, dirigée vers une turbine à condensation ;

3° au reste du même circuit de vapeur, utilisé à des fins différentes.

Art. 3.16.2.2.5. Dans le présent chapitre, les niveaux d'efficacité énergétique pour l'incinération des boues d'épuration et des déchets dangereux autres que les déchets de bois dangereux sont exprimés en rendement de la chaudière.

Art. 3.16.2.2.6. La teneur en substances imbrûlées des scories ou des mâchefers est exprimée en pourcentage du poids sec, en perte au feu ou en fraction massique du COT.

Section 3.16.3. Systèmes de management environnemental

Art. 3.16.3.1. Afin d'améliorer les performances environnementales globales, il est mis en place et appliqué un système de management environnemental présentant toutes les caractéristiques suivantes :

1° engagement, initiative et responsabilité de la direction, y compris de l'encadrement supérieur, en ce qui concerne la mise en œuvre d'un système de management environnemental efficace ;

2° analyse visant notamment :

a) à déterminer le contexte dans lequel s'insère l'organisation ;

b) à recenser les besoins et les attentes des parties intéressées ;

c) à déterminer les caractéristiques de l'installation qui sont associées à d'éventuels risques pour l'environnement ou la santé humaine et les exigences légales applicables en matière d'environnement ;

3° définition d'une politique environnementale intégrant le principe d'amélioration continue des performances environnementales de l'installation ;

4° définition d'objectifs et d'indicateurs de performance pour les aspects environnementaux importants, y compris pour garantir le respect des exigences légales applicables ;

5° planification et mise en œuvre des procédures et actions nécessaires, y compris les actions correctives et, si nécessaire, préventives, pour atteindre les objectifs environnementaux et éviter les risques environnementaux ;

6° détermination des structures, des rôles et des responsabilités en ce qui concerne les aspects et objectifs environnementaux et la mise à disposition des ressources financières et humaines nécessaires ;

7° garantir la compétence et la sensibilisation requises du personnel dont le travail est susceptible d'avoir une incidence sur les performances environnementales de l'installation ;

8° communication interne et externe ;

9° inciter les travailleurs à s'impliquer dans les bonnes pratiques de management environnemental ;

10° établissement et tenue à jour d'un manuel de gestion et de procédures écrites pour superviser les activités ayant un impact significatif sur l'environnement, ainsi que des données pertinentes ;

11° planification opérationnelle et contrôle des processus efficaces ;

12° mise en œuvre de programmes de maintenance appropriés ;

13° protocoles de préparation et de réaction aux situations d'urgence, y compris la prévention ou l'atténuation des incidences défavorables des situations d'urgence ;

- 14° lors de la reconception d'une installation ou d'une partie d'installation ou de la conception d'une nouvelle installation, la prise en considération de ses incidences sur l'environnement sur l'ensemble de son cycle de vie, qui inclut la construction, l'entretien, l'exploitation et la mise à l'arrêt définitif ;
- 15° mise en œuvre d'un programme de surveillance et de mesurage ;
- 16° réalisation régulière d'une analyse comparative des performances, par secteur ;
- 17° audits internes indépendants (dans la mesure du possible) et audits externes indépendants réalisés périodiquement pour évaluer les performances environnementales et déterminer si le SME respecte les modalités prévues et a été correctement mis en œuvre et tenu à jour ;
- 18° évaluation des causes de non-conformité, mise en œuvre de mesures correctives pour remédier aux non-conformités, examen de l'efficacité des actions correctives et détermination de l'existence ou non de cas de non-conformité similaires ou de cas potentiels ;
- 19° revue périodique, par la direction, du SME et de sa pertinence, de son adéquation et de son efficacité ;
- 20° suivi et prise en considération de la mise au point de techniques plus propres.

En ce qui concerne spécifiquement les unités d'incinération et, le cas échéant, les unités de traitement des mâchefers, outre les éléments énumérés au premier alinéa, les éléments suivants sont également incorporés dans le SME :

- 1° pour les unités d'incinération : la gestion des flux de déchets au sens de l'article 3.16.5.1 ;
- 2° pour les unités de traitement des mâchefers : la gestion de la qualité des extrants au sens de l'article 3.16.5.2 ;
- 3° un plan de gestion des résidus comprenant les mesures suivantes :
 - a) mesures pour réduire au minimum la production de résidus ;
 - b) mesures pour optimiser la réutilisation, la régénération, le recyclage ou la valorisation énergétique des résidus ;
 - c) mesures pour faire en sorte que les résidus soient éliminés correctement ;
- 4° pour les unités d'incinération : un plan de gestion des conditions d'exploitation autres que normales au sens de l'article 3.16.5.10 ;
- 5° pour les unités d'incinération : un plan de gestion des accidents ;
- 6° pour les unités de traitement des mâchefers : la gestion des émissions diffuses de poussières au sens de l'article 3.16.7.1.3 ;

Le niveau de détail et le degré de formalisation du SME sont, d'une manière générale, en rapport avec la nature, la taille et la complexité de l'unité, ainsi qu'avec ses diverses incidences environnementales possibles, lesquelles dépendent également du type et de la quantité de déchets traités.

Section 3.16.4. Surveillance

Art. 3.16.4.1. Par dérogation à l'article 5.2.3bis.1.26, § 1, 2° du titre II du VLAREM, les principaux paramètres de procédé pertinents pour les émissions dans l'air et dans l'eau sont surveillés, y compris les paramètres énumérés dans le tableau suivant :

flux ou lieu	paramètres	surveillance
fumées résultant de l'incinération des déchets	débit, teneur en oxygène, température, pression, teneur en vapeur d'eau	mesures en continu
à proximité de la paroi intérieure ou en tout autre point représentatif de la chambre de combustion autorisé par l'instance de surveillance	température	
effluents aqueux résultant de l'épuration des fumées par voie humide	débit, pH, température	
effluents aqueux des unités de traitement des mâchefers	débit, pH, conductivité	

Art. 3.16.4.2. La surveillance des émissions dans l'air est réalisée conformément aux méthodes de mesure définies à l'annexe 4.4.2 du titre II du VLAREM. Lorsqu'aucune méthode de mesure n'est spécifiée, les normes CEN sont observées. En l'absence de normes CEN, les normes ISO, les normes nationales ou d'autres normes internationales garantissant l'obtention de données d'une qualité scientifique équivalente sont appliquées.

Art. 3.16.4.3. En ce qui concerne la surveillance périodique des émissions canalisées dans l'air, la fréquence de surveillance ne s'applique pas si l'unité n'est exploitée qu'à la seule fin de réaliser une mesure des émissions.

Art. 3.16.4.4. Les émissions canalisées de l'unité d'incinération dans l'air en conditions d'exploitation autres que normales sont surveillées de manière appropriée.

La surveillance visée au premier alinéa peut s'effectuer par des mesures directes des émissions ou par la surveillance de paramètres de substitution si les données qui en résultent se révèlent d'une qualité scientifique équivalente ou supérieure à celle des mesures directes des émissions. Les émissions au démarrage et à l'arrêt, lorsqu'aucun déchet n'est incinéré, y compris les émissions de dioxines et de furanes, sont estimées à partir de campagnes de mesurage réalisées tous les trois ans, lors des opérations de démarrage et d'arrêt planifiées.

Art. 3.16.4.5. La surveillance des émissions dans l'eau résultant de l'épuration des fumées ou du traitement des mâchefers est effectuée conformément aux méthodes de mesurage visées à l'article 4, § 1 de l'annexe 4.2.5.2 au titre II du VLAREM. Lorsqu'aucune méthode de mesure n'est spécifiée, les normes CEN sont observées. En l'absence de normes CEN, les normes ISO, les normes nationales ou d'autres normes internationales garantissant l'obtention de données d'une qualité scientifique équivalente sont appliquées.

Art. 3.16.4.6. Pour l'incinération de déchets dangereux contenant des polluants organiques persistants, la teneur en polluants organiques persistants des flux sortants est déterminée après la mise en service de l'unité d'incinération et après toute modification susceptible d'affecter de manière significative la teneur en polluants organiques persistants de tous les flux sortants.

La teneur en polluants organiques persistants des flux sortants est déterminée par des mesures directes ou des méthodes indirectes ou basée sur des études représentatives de l'unité.

Section 3.16.5. Performances environnementales générales et efficacité de la combustion

Art. 3.16.5.1. Les performances environnementales globales de l'unité d'incinération par la gestion des flux de déchets sont améliorées comme indiqué dans l'article 3.16.3.1 en appliquant les techniques mentionnées dans la MTD 9 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets.

Art. 3.16.5.2. Les performances environnementales globales de l'unité de traitement des mâchefers sont améliorées en incluant dans le système de management environnemental des éléments de gestion de la qualité des extrants, au sens de l'article 3.16.3.1.

Des éléments de gestion de la qualité des extrants sont inclus dans le système de management environnemental, de façon à garantir que le produit qui résulte du traitement des mâchefers est conforme aux attentes, en utilisant, le cas échéant, les normes EN existantes. La gestion de la qualité des extrants permet également de contrôler et d'optimiser les performances du traitement des mâchefers.

Art. 3.16.5.3. Les performances environnementales globales de l'unité d'incinération sont améliorées en surveillant les livraisons de déchets dans le cadre des procédures d'acceptation des déchets, au sens du point c) de la MTD 9 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets, ainsi que, en fonction du risque présenté par les déchets entrants, les éléments indiqués dans le tableau ci-dessous :

type de déchets	surveillance des livraisons de déchets
déchets ménagers et autres déchets non dangereux	1° détection de radioactivité 2° pesage des livraisons de déchets 3° contrôle visuel 4° échantillonnage périodique des livraisons de déchets et analyse des propriétés et substances clés, dont au moins : a) valeur calorifique b) teneur en halogènes et en métaux ou métalloïdes. Les déchets ménagers doivent être déchargés séparément pour permettre un échantillonnage périodique.
boues d'épuration	1° pesage des livraisons de déchets ou mesure du débit si la boue d'épuration est livrée par canalisation 2° contrôle visuel, dans les limites de ce qui est techniquement possible 3° échantillonnage périodique et analyse des propriétés et substances clés, dont au moins : a) valeur calorifique b) teneur en eau, en cendres et en mercure
déchets dangereux autres que les déchets d'activités de soins à risques infectieux	1° détection de radioactivité 2° pesage des livraisons de déchets 3° contrôle visuel, dans les limites de ce qui est techniquement possible 4° contrôle de chaque livraison de déchets et comparaison avec la déclaration du producteur de déchets 5° prélèvement d'échantillons dans : a) la totalité des camions-citernes et remorques b) les déchets conditionnés 6° l'analyse des éléments suivants : a) les paramètres de combustion, dont au moins la valeur calorifique et le point d'éclair b) la compatibilité des déchets afin de détecter d'éventuelles réactions dangereuses lors du brassage ou du mélange ou pendant l'incinération des déchets préalablement au stockage, au sens du point f) de la MTD 9 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets c) les substances clés, dont au moins : 1) les polluants organiques persistants 2) les halogènes 3) le soufre 4) les métaux ou les métalloïdes
déchets d'activités de soins à risques infectieux	1° détection de radioactivité 2° pesage des livraisons de déchets 3° contrôle visuel de l'intégrité du conditionnement

Art. 3.16.5.4. Les risques environnementaux associés à la réception, à la manutention et au stockage des déchets sont réduits par l'application des deux techniques suivantes :

technique	description
1) surfaces imperméables dotées d'une infrastructure de drainage adéquate	La surface des zones de réception, de manutention et de stockage des déchets est rendue imperméable aux liquides concernés et dotée d'une infrastructure de drainage adéquate. L'intégrité de cette surface est contrôlée périodiquement.
2) capacité de stockage des déchets appropriée	Des mesures sont prises afin d'éviter l'accumulation des déchets. Au moins : a) la capacité maximale de stockage de déchets est clairement précisée et est respectée, compte tenu des caractéristiques des déchets et de la capacité de traitement b) la quantité de déchets stockée est régulièrement contrôlée et comparée à la capacité de stockage maximale autorisée c) pour les déchets qui ne sont pas mélangés pendant le stockage le temps de séjour maximal est clairement établi

Art. 3.16.5.5. Le risque environnemental associé au stockage et à la manutention des déchets d'activités de soins à risques infectieux sont réduits par l'application d'une combinaison des techniques visées dans la MTD 13 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets.

Art. 3.16.5.6. La performance environnementale globale de l'incinération des déchets est améliorée, la teneur en substances imbrûlées des scories et mâchefers est réduite et les émissions atmosphériques résultant de l'incinération des déchets sont réduites par l'application combinée des techniques visées dans la MTD 14 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets.

Art. 3.16.5.7. Les niveaux de performance environnementale mentionnés dans le tableau visé au deuxième alinéa, s'appliquent aux substances imbrûlées des scories et mâchefers résultant de l'incinération des déchets. Le niveau de performance environnementale pour la teneur en COT ou le niveau de performance environnementale pour la perte au feu s'applique.

paramètre	niveau de performance environnementale
teneur en COT dans les scories et mâchefers (1)	3 % du poids sec
perte au feu des scories et mâchefers	5 % du poids sec

(1) Le carbone élémentaire peut être soustrait du résultat de la mesure.

La teneur en COT des scories et mâchefers ou la perte au feu des scories et mâchefers est surveillée tous les trois mois.

Art. 3.16.5.8. Les performances environnementales globales de l'unité d'incinération sont améliorées et les émissions dans l'air sont réduites en établissant et en mettant en œuvre des procédures opérationnelles visant à limiter le démarrage et l'arrêt de l'unité, si possible.

Art. 3.16.5.9. Les émissions dans l'air et, le cas échéant, dans l'eau de l'unité d'incinération sont réduites en s'assurant que le système d'épuration des fumées et la station d'épuration des effluents aqueux soient conçus de manière appropriée. Au moins le débit maximal et les concentrations de polluants sont pris en compte. Dans les conditions pour lesquelles ils ont été conçus, le système d'épuration des fumées et la station d'épuration des effluents aqueux sont exploités et entretenus de manière à en optimiser la disponibilité.

Art. 3.16.5.10 La fréquence de survenue de conditions d'exploitation autres que normales est réduite et les émissions dans l'air et, le cas échéant, dans l'eau de l'unité d'incinération lors de telles conditions sont réduites, en établissant et en mettant en œuvre, au sens de l'article 3.16.3.1, dans le cadre du système de management environnemental, un plan de gestion fondé sur les risques pour les conditions d'exploitation autres que normales, telles que le démarrage et l'arrêt, les défaillances, les arrêts momentanés et l'arrêt définitif d'exploitation, qui comprend tous les éléments suivants :

- 1° mise en évidence des conditions d'exploitation autres que les conditions normales, de leurs causes profondes et de leurs conséquences potentielles, et examen et mise à jour périodiques de la liste des conditions d'exploitation autres que les conditions normales mises en évidence à la suite de l'évaluation périodique visée au point 5° ;
- 2° conception appropriée des équipements critiques ;
- 3° établissement et mise en œuvre d'un plan de maintenance préventive des équipements critiques pour la protection de l'environnement au sens de l'article 3.16.3.1, premier alinéa, 12° ;
- 4° surveillance et enregistrement des émissions lors des conditions d'exploitation autres que les conditions normales et dans les circonstances associées au sens de l'article 3.16.4.4 ;
- 5° évaluation périodique des émissions survenant lors de conditions d'exploitation autres que les conditions normales, y compris au minimum la fréquence des événements, la durée, la quantité de polluants émise, et mise en œuvre de mesures correctives si nécessaire.

Le plan de gestion pour les conditions d'exploitation autres que les conditions normales est transmis annuellement à l'instance de surveillance.

Section 3.16.6. Efficacité énergétique

Art. 3.16.6.1. L'utilisation efficace des ressources de l'unité d'incinération est améliorée par l'utilisation d'une chaudière à récupération de chaleur.

L'énergie contenue dans les fumées est récupérée dans une chaudière à récupération de chaleur qui produit de l'eau chaude ou de la vapeur qui répondent à l'une des conditions suivantes :

- 1° l'eau ou la vapeur peut être fournie à des tiers ;
- 2° l'eau ou la vapeur peut être utilisée en interne ;
- 3° l'eau ou la vapeur peut servir à produire de l'électricité.

Art. 3.16.6.2. Les niveaux d'efficacité énergétique figurant dans le tableau visé au deuxième alinéa s'appliquent à l'incinération des déchets. Les niveaux d'efficacité énergétique sont exprimés en pourcentage.

unité		nouvelle unité	unité existante
déchets ménagers, autres déchets non dangereux et déchets de bois dangereux	efficacité de production électrique brute (2)	25	20
	efficacité de valorisation énergétique brute (3)	72	72
déchets dangereux autres que les déchets de bois dangereux (1)	rendement de la chaudière	60	60
boues d'épuration	rendement de la chaudière	60	60

(1) Le niveau d'efficacité énergétique n'est applicable qu'en cas d'utilisation d'une chaudière à récupération de chaleur.

(2) Les niveaux d'efficacité énergétique pour l'efficacité de production électrique brute ne s'appliquent qu'aux unités ou parties d'unités qui produisent de l'électricité à l'aide d'une turbine à condensation.

(3) Les niveaux d'efficacité énergétique pour l'efficacité de valorisation énergétique brute ne s'appliquent qu'aux unités ou parties d'unités qui produisent uniquement de la chaleur, ou qui produisent de l'électricité à l'aide d'une turbine à contrepression et de la chaleur à partir de la vapeur qui sort de la turbine.

L'efficacité de production électrique brute, l'efficacité de valorisation énergétique brute ou le rendement de la chaudière est déterminé pour l'unité d'incinération dans son ensemble ou pour toutes les parties concernées de l'unité d'incinération.

Dans le cas d'une nouvelle unité d'incinération ou après chaque modification d'une unité d'incinération existante susceptible d'avoir une incidence notable sur l'efficacité énergétique, on déterminera l'efficacité de production électrique brute, l'efficacité de valorisation énergétique brute ou le rendement de la chaudière en procédant à un essai de performance à pleine charge.

Dans le cas d'une unité d'incinération existante qui n'a pas fait l'objet d'un essai de performance, ou lorsqu'il n'est pas possible de réaliser un essai de performance à pleine charge pour des raisons techniques, il est possible de déterminer l'efficacité de production électrique brute, l'efficacité de valorisation énergétique brute ou le rendement de la chaudière en tenant compte des valeurs de conception dans les conditions de l'essai de performance.

Section 3.16.7. Émissions dans l'air

Sous-section 3.16.7.1. Emissions diffuses

Art. 3.16.7.1.1. Les émissions diffuses de l'unité d'incinération, y compris les émissions d'odeurs, sont évitées ou réduites par les mesures suivantes :

- 1° stocker les déchets solides et pâteux volumineux qui sont odorants, qui causent l'émission de poussières ou sont susceptibles de libérer des substances volatiles dans des bâtiments fermés, sous une pression subatmosphérique contrôlée, et à utiliser l'air évacué comme air de combustion pour l'incinération ou à l'envoyer vers un autre système approprié de réduction des émissions en cas de risque d'explosion ;
- 2° stocker les déchets liquides dans des réservoirs sous pression contrôlée appropriée et raccorder les événements de ces réservoirs à l'alimentation d'air de combustion ou à un autre système approprié de réduction des émissions ;
- 3° maîtriser le risque d'odeurs durant les périodes de mise à l'arrêt complet, lorsqu'aucune capacité d'incinération n'est disponible.

Art. 3.16.7.1.2. En cas de manutention de déchets gazeux ou liquides odorants ou susceptibles de libérer des substances volatiles dans les unités d'incinération, les émissions diffuses de composés volatiles sont évitées en introduisant les déchets dans le four par une alimentation directe.

Pour les déchets gazeux ou liquides livrés en camions-citernes ou en citernes pour déchets en vrac, l'alimentation directe s'effectue en raccordant les camions-citernes ou les citernes à la ligne d'alimentation du four. Le conteneur est ensuite vidé par mise sous pression à l'azote ou, si la viscosité est suffisamment faible, par pompage du liquide.

Pour les déchets gazeux ou liquides livrés dans des fûts adaptés à l'incinération, l'alimentation directe s'effectue en introduisant les fûts directement dans le four.

Art. 3.16.7.1.3. Les émissions atmosphériques diffuses de poussières résultant du traitement des scories et des mâchefers sont évitées ou réduites en incluant les éléments suivants de gestion des émissions diffuses de poussières dans le système de management environnemental visé à l'article 3.16.3.1 :

- 1° détermination des principales sources d'émissions diffuses de poussières ;
- 2° définition et mise en oeuvre des mesures et techniques appropriées pour éviter ou réduire les émissions diffuses sur une période déterminée.

Art. 3.16.7.1.4. Les émissions atmosphériques diffuses de poussières résultant du traitement des scories et des mâchefers sont évitées ou réduites par l'application d'une combinaison appropriée des techniques indiquées dans la MTD 24 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets.

Sous-section 3.16.7.2. Émissions canalisées

Art. 3.16.7.2.1. Les valeurs limites d'émission mentionnées dans le tableau suivant s'appliquent aux émissions canalisées provenant de l'incinération des déchets :

paramètre	remarque	valeur limite d'émission
poussières		5 mg/Nm ³ (1)
Cd + Tl		0,02 mg/Nm ³
Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V		0,3 mg/Nm ³
HCl	nouvelle unité	6 mg/Nm ³
	unité existante	8 mg/Nm ³
HF		1 mg/Nm ³
SO ₂	nouvelle unité	30 mg/Nm ³
	unité existante	40 mg/Nm ³
NO _x	nouvelle unité	100 mg/Nm ³
	unité existante	150 mg/Nm ³ (2)
CO		50 mg/Nm ³
NH ₃		10 mg/Nm ³ (3)
Hg	en cas de recours à un mesurage continu ou périodique	0,02 mg/Nm ³
	en cas de recours à une période d'échantillonnage à long terme	0,01 mg/Nm ³
substances organiques volatiles, exprimées en carbone organique total		10 mg/Nm ³
dioxines et furanes	nouvelle unité	0,04 ng I-TEQ/Nm ³
	unité existante	0,06 ng I-TEQ/Nm ³
dioxines et furanes + PCB de type dioxine	nouvelle unité	0,06 ng WHO-TEQ/Nm ³
	unité existante	0,08 ng WHO-TEQ/Nm ³

(1) Le permis d'environnement pour l'exploitation de l'installation ou de l'activité classées peut déroger pour les unités existantes destinées à l'incinération de déchets dangereux à la valeur limite d'émission pour les poussières dans le cas où un filtre à manches ne peut pas être appliqué, avec un maximum de 7 mg/Nm³.

(2) Le permis d'environnement pour l'exploitation de l'installation ou de l'activité classées peut déroger à la valeur limite d'émission de NO_x si la réduction catalytique sélective n'est pas applicable et que des déchets dangereux sont principalement incinérés, avec un maximum de 180 mg/Nm³.

(3) Dans le cas des unités existantes appliquant la SNCR sans techniques de réduction des émissions par voie humide, la valeur limite d'émission est de 15 mg/Nm³.

Art. 3.16.7.2.2. Par dérogation à l'article 5.2.3bis.1.26, §§ 1, 2, 5, 7, 8 et 9 du titre II du VLAREM et par dérogation à l'article 2.3.1, premier alinéa du présent arrêté, la concentration des paramètres dans les fumées des unités d'incinération des déchets est mesurée selon la fréquence indiquée dans le tableau suivant :

paramètre	fréquence de mesurage	remarque
poussières, SO ₂ , NO _x , CO	en continu	
As, Cd, Co, Cr, Cu, Mn, Ni, Pb, Sb, Tl, V	tous les six mois (1)	
HCl, HF	en continu (2)	
NH ₃	en continu	en cas de recours à la SCR ou à la SNCR
N ₂ O	une fois par an	en cas de recours à un four à lit fluidisé ou en cas de recours à la SNCR par injection d'urée
Hg	en continu (3)	
carbone organique total	en continu	
dioxines et furanes, PCB de type dioxine	tous les six mois (4)	
benzo(a)pyrène	une fois par an	
PBDD/F	tous les six mois (5)	

(1) Au cours de la première période d'exploitation de douze mois, une mesure est effectuée au moins tous les trois mois.

(2) Le permis d'environnement pour l'exploitation de l'établissement ou de l'activité classées peut autoriser des mesures périodiques au lieu de mesures continues de HF. Dans ce cas s'appliquent les dispositions de l'article 5.2.3bis.1.26, § 5 du titre II du VLAREM.

(3) La surveillance continue du Hg peut être remplacée par une période d'échantillonnage à long terme ou par des mesures périodiques avec une fréquence minimale d'une fois tous les six mois, s'il a été prouvé que l'unité n'incinère que des déchets ayant une teneur en mercure faible et stable, et après approbation de l'instance de surveillance.

(4) Pour les dioxines et furanes et les PCB de type dioxine les valeurs moyennes sont déterminées sur une période d'échantillonnage de minimum six heures et de maximum huit heures. Pour les dioxines et les furanes, pendant la première période d'exploitation de douze mois une mesure est effectuée au moins tous les deux mois.

(5) Cette surveillance s'applique uniquement à l'incinération des déchets contenant des retardateurs de flamme bromés ou aux unités appliquant la technique visée au point d) de la MTD 31 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets, avec injection de brome en continu.

Outre la mesure indiquée dans le tableau du premier alinéa, les émissions de dioxines et de furanes et de PCB de type dioxine sont échantillonnées en continu, avec des analyses au moins toutes les deux semaines. Pour les installations de coïncinération cet échantillonnage continu est effectué chaque fois que des déchets sont coïncinérés. La fréquence d'analyse des échantillons peut être réduite selon le schéma visé à l'annexe 5.2.3bis.1 jointe au titre II du VLAREM.

Sauf pour les unités d'incinération de déchets ménagers, de déchets industriels assimilés et de CDD, l'autorité délivrant le permis peut, à la demande de l'exploitant et sur la base d'un rapport d'évaluation de l'autorité de surveillance, autoriser que l'échantillonnage continu des dioxines et furanes ne s'applique pas ou que la fréquence d'analyse soit réduite, s'il est démontré que les niveaux d'émission sont suffisamment stables.

L'autorité délivrant le permis peut, à la demande de l'exploitant et sur la base d'un rapport d'évaluation de l'autorité de surveillance, autoriser que l'échantillonnage des PCB de type dioxine ne s'applique pas ou que la fréquence d'analyse soit réduite, si l'une des conditions suivantes est remplie :

- 1° il est démontré que les niveaux d'émission sont suffisamment stables ;
- 2° il est démontré que les émissions de PCB de type dioxine sont inférieures à 0,01 ng OMS-TEQ/ Nm³.

Art. 3.16.7.2.3. Les pics d'émissions atmosphériques canalisées de HCl, de HF et de SO₂ résultant de l'incinération des déchets sont réduits, tout en limitant la consommation de réactifs et la quantité de résidus générés par l'injection d'absorbant sec et les réacteurs semi-humides, par l'application de la technique visée au point a) de la MTD 28 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets ou des deux techniques visées dans la MTD 28 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets.

Art. 3.16.7.2.4. Les émissions atmosphériques canalisées de NO_x, de CO et de N₂O résultant de l'incinération des déchets sont réduits, tout en limitant les émissions de NH₃ dues à l'utilisation de la réduction sélective non catalytique ou de la réduction sélective catalytique, par l'application d'une combinaison appropriée des techniques visées dans la MTD 29 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets.

Art. 3.16.7.2.5. La valeur limite d'émission des émissions atmosphériques canalisées de poussières résultant du traitement confiné des scories et des mâchefers avec extraction d'air est de 5 mg/Nm³. La concentration de poussière dans les gaz résiduels du traitement des mâchefers est mesurée une fois par an.

Section 3.16.8. Rejets dans l'eau

Art. 3.16.8.1. La contamination des eaux non polluées est évitée, les émissions dans l'eau sont réduites et les ressources sont utilisées plus efficacement en séparant et en traitant séparément, en fonction de leurs caractéristiques, les flux d'effluents aqueux.

Les flux d'effluents aqueux, et au moins les eaux de ruissellement de surface, l'eau de refroidissement, les effluents aqueux résultant du traitement des fumées et du traitement des mâchefers, les eaux de drainage provenant des zones de réception, de manutention et de stockage des déchets, comme indiqué dans la technique visée au point 1) du tableau repris à l'article 3.16.5.4, sont séparés pour être traités en fonction de leurs caractéristiques et de la combinaison des techniques de traitement requises. Les flux d'eaux non polluées sont séparés des flux d'effluents aqueux nécessitant un traitement.

Lors de la récupération d'acide chlorhydrique ou de gypse dans les effluents du laveur par voie humide, les effluents aqueux résultant des différentes étapes, à savoir acides et alcalines, de l'épuration par voie humide sont traités séparément.

Art. 3.16.8.2. L'utilisation d'eau est réduite et la production d'effluents aqueux par l'unité d'incinération est évitée ou réduite en appliquant une ou plusieurs des techniques indiquées dans la MTD 33 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets, ou une combinaison de ces techniques.

Art. 3.16.8.3. Les valeurs limites d'émissions indiquées dans le tableau suivant s'appliquent au rejet des effluents aqueux provenant de l'épuration des fumées :

paramètre	valeur limite d'émission		fréquence de mesurage
	rejets directs	rejets indirects	
matières en suspension	30 mg/l		quotidiennement
COT	40 mg/l		une fois par mois (1)
arsenic total	0,05 mg/l		
cadmium total	0,03 mg/l		
chrome total	0,1 mg/l		
cuiivre total	0,15 mg/l		
mercure total	0,01 mg/l		
nickel total	0,15 mg/l		
plomb total	0,06 mg/l		
antimoine total	0,9 mg/l		
thallium total	0,03 mg/l		
zinc total	0,5 mg/l		
molybdène total	-		
dioxines et furanes	0,05 ng I-TEQ/l		

(1) La fréquence de mesurage des dioxines et des furanes peut être réduite à une fois tous les six mois s'il est démontré que les niveaux d'émission sont suffisamment stables, sous réserve de l'approbation de l'autorité de surveillance.

Art. 3.16.8.4. Les valeurs limites d'émissions indiquées dans le tableau suivant s'appliquent au rejet des effluents aqueux provenant du traitement des mâchefers :

paramètre	valeur limite d'émission (mg/l)		fréquence de mesurage
	rejets directs	rejets indirects	
matières en suspension	30		une fois par mois (1)
COT	40		
plomb total	0,06		
azote ammoniacal	30		
sulfate	1000		
chlorure	-		
dioxines et furanes	-		une fois tous les six mois

(1) La fréquence de mesurage peut être réduite à une fois tous les six mois s'il est démontré que les niveaux d'émission sont suffisamment stables, sous réserve de l'approbation de l'autorité de surveillance.

Section 3.16.9. Utilisation rationnelle des matières

Art. 3.16.9.1. L'utilisation efficace des ressources est améliorée en manipulant et en traitant les mâchefers séparément des résidus de l'épuration des fumées.

Art. 3.16.9.2. L'utilisation efficace des ressources lors du traitement des scories et des mâchefers est améliorée en appliquant une combinaison appropriée des techniques indiquées dans la MTD 36 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets, sur la base d'une évaluation des risques, en fonction des propriétés dangereuses des scories et des mâchefers.

Section 3.16.10. Bruit

Art. 3.16.10.1. Les émissions sonores sont évitées ou, si cela n'est pas faisable, réduites en appliquant l'une des techniques indiquées dans la MTD 37 des conclusions MTD pour l'incinération des déchets, ou une combinaison de ces techniques. ».

CHAPITRE 4. — Disposition finale

Art. 4. Le ministre flamand compétent pour l'environnement, l'aménagement du territoire et la nature est chargé d'exécuter le présent arrêté.

Bruxelles, le 1 avril 2022.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,
J. JAMBON

La Ministre flamande de la Justice et du Maintien,
de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,
Z. DEMIR